

Népünk élete múlik az anyák tiszteletén

Megáldották a megújult székesfehérvári bazilikát

A Szent István-i országfelajánlás napja Székesfehérvár fogadalmi ünnepe, és idén a Szent István-bazilika megújulásának ünnepe is volt. Erdő Péter bíboros, prímás augusztus 14-én megáldotta a székesegyházat, és megújította első királyunk országfelajánlását.

Nagy tömeg várakozott Székesfehérvár belvárosának utcáin. A város fogadalmi ünnepén a magyar szent család, Szent István, Boldog Gizella és Szent Imre ereklyéit ismét végighordozták a belvároson. Felhangzott ősi himnuszunk, és elindult a menet. Jelen volt Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és a testület számos tagja, a Székesfehérvári Egyházmegye papsága, a város cserkészei, katolikus iskolák tanulói, Cser-Palkovics András polgármester, köztisztviselők, társadalmi szervezetek képviselői, a hagyományőrző koronaőrök, a Történelmi Vitézi Rend és a lovagrendek tagjai, akik körmenetben vonultak a püspöki palotából a Szent István-bazilikába.

Az országfelajánlás napján teljes pompájában várta a híveket a megújult koronázási templom, amely III. Béla eredeti temetkezési helye és a székváros püspökeinek nyughelye. Barokk átépítése óta – melyet Mária Terézia is támogatott – ez Magyarország egyik legnagyobb temploma; XI. Piusz emelte bazilika rangra 1938-ban.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Lambert Attila

Istennek a legigényesebbet
Katolikus zenei tábor
Balatonbogláron
2. oldal

A Házas Hétvége apostolai
Beszélgetés
a Csanády házaspárral
60. házassági évfordulójuk
alkalmából
8. oldal

Rómában „úszó sziget”
Demeter M. Teodóra
szerzetesnővér
a sütés-főzés örömről
11. oldal

Megkezdődött a Katolikus Karitászkar iskolakezdési segélyprogramja

„Legyen öröm az iskolakezdés!” mottóval idén 12. alkalommal indította el az ország legnagyobb tanévkezdési segélyprogramját a Katolikus Karitászkar. Egy telefonhívás egy doboz színes ceruza, tíz hívás egy iskolatáska árát fedezi, ezer hívás pedig száz gyerek iskolakezdési támogatására elegendő – áll a szervezet felhívásában. Az első segélycsomagokat a karitászmunkatársak Dolhai Attila énekessel együtt állították össze augusztus 3-án a szervezet budapesti székházában.

(Folytatás a 12. oldalon)

A liturgia evangelizáló ereje

Veres András püspök bemutatta az új Római misekönyvet a pannonthalmi liturgikus képzési napokon

A megújulás jegyében *Et renovabis* címmel tartották meg a hagyományos Liturgikus Tanulmányi Napok rendezvényét augusztus 8. és 10. között Pannonhalmán, a főapátság dísztermében. Ez alkalomból Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke bemutatta a Római misekönyv új kiadását.

A Pannonhalmi Főapátság 2019 óta kínál liturgikus képzést a Budapesten megrendezett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus „erőterében”.

Az idei Liturgikus Tanulmányi Napok (LTN) előadói a magyarországi plébániai közösségek liturgikus megújulásához adtak szempontokat a Ferenc pápa által elindított szinodális folyamat nyomán, a II. Vatikáni Zsinat egyházképe alapján.

A képzés első napján egyházi közösségeink megújulásáról beszéltek az előadók, többek között Hortobágyi T. Cirill OSB főapát.

Az LTN második napja Simon T. László OSB, a római Szent Anzelm Egyetem tanára biblikus előadásával kezdődött – többek között a János-evangélium kulcsfogalmairól, összehasonlítva a szinoptikusok szóhasználatával, teológiájával.

A képzésen résztvevők videofelvétel segítségével meghallgathatták Kevin W. Irwin (Catholic University of America) Washingtonban rögzített előadását a liturgikus élet megújításáról. Az amerikai lelkipásztor – akinek Békés Gellért OSB volt a doktori témavezetője a római Szent Anzelm Egyetemen – rendszeresen publikál kommentárokat a Szentatya által kiadott pápai megnyilatkozásokról.

(Folytatás az 5. oldalon)

Amikor a naplementében elfogy a szél

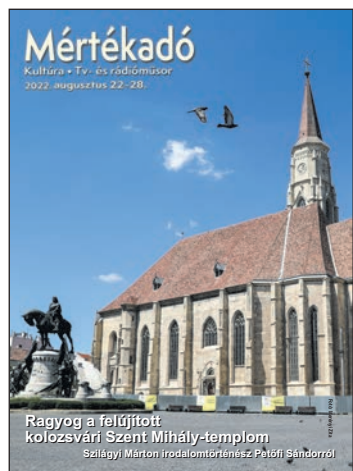
A jezsuita Elek László tapasztalt vitorlázó, a Balaton szerelmese. Bár időnként versenyez, idén például a Kékszalagon is elindult, számára a vitorlázás sokkal inkább a lélek sportja. Kalandjai a vízen megélt természetelmények szépségéről, rendkívüliségéről mesélnek, és istenkapcsolatról, ön- és emberismeretről tanítanak. Néhány órára mi is vendégei lehettünk az Iloba fedélzetén.

A fonyódi kikötőben svéd és magyar zászló lobog az Iloba nevű vitorlázón, ez messziről megkülönbözteti a többi hajótól. Nagy szakállú kapitánya, Elek László SJ a mólón fogad bennünket, és a kajütbe invitál. Kényelmesen bekuckózzuk magunkat, az asztalon mécses ég, jó beszélgetés ígérkezik. Laci atya kávéval kínál, s hogy elkészítse, csak a karját kell kinyújtania. Olyan izgalmas az Iloba és a jezsuiták közös története, és Laci atya olyan beleéléssel mesél a vitorlázás szeretetéről, hogy kihajózni is elfelejtünk.

A történet Bostonban és Miskolcon kezdődött. Egy Svédországból hazatelepült család legkisebb fia a jezsuiták miskolci gimnáziumában tanult. A házaspár, Lovasi József és Megyeri Ilona azzal az ajánlattal keresték meg öt évvel ezelőtt az iskola igazgatóját, hogy átadnák használatra a vitorlásukat a jezsuitáknak, ha ők hajóztatni tudnák a diákokat, a rendtagokat és munkatársakat, hiszen egy hajó mégiscsak arra való, hogy használják.

(Folytatás a 9. oldalon)

A java még hátravan!

Augusztus 10-én a vatikáni VI. Pál-teremben tartott általános kihallgatás keretében a Szent- atya folytatta az öregkorról szóló katekézissorozatát. Jézus szavai alapján – „Elme- gyek, hogy helyet készítsek nektek” (vö. Jn 14,2) – az öreg- korról mint a beteljesedés felé tartó időről, a reményről való hívó tanúságtétel idejéről el- mélkedett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Immár az öregkornak szentelt utolsó katekéziseknél tartunk. Ma Jézusnak az övétől való búcsújának meghatározó intimitásába pillantunk be. János evangéliumában hosszabban olvashatunk Jézus búcsúzásáról. Ez a beszéd vigasztalással és ígérettel kezdődik: „Ne legyen nyugtalan a szívetek!” (Jn 14,1); „Ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok” (Jn 14,3). Gyönyörű szavak az Úrtól!

Nem sokkal korábban Jézus azt mondta Péternek: „később követni fogsz engem” (Jn 13,36), emlékeztetve őt az átmeneti időszakra, amelyet törekény hitében kell megélnie. A tanítványok számára hátralévő idő elkerülhetetlenül a tanúságtétel törekénységének és a testvériség kihívásainak időszaka lesz. De a hit lelkesítő áldásait is meg fogják kapni ebben az időszakban: „Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én végbevittem, sőt még nagyobbakat is végbevisz” (Jn 14,12). Gondoljatok bele, milyen ígé-

ret ez! Nem tudom, végiggondoljuk-e, elhisszük-e teljesen! Nem tudom, néha azt hiszem, nem...

Az öregkor kiváló időszak e várakozás megindító és örömteli tanúságtételére. Az idős emberek, férfiak és nők, várakoznak, várják a találkozást. Idős korban a hit cselekedetei, amelyek közelebb visznek bennünket és másokat Isten országához, már nem rendelkeznek az ifjú- és felnőttkor energiáinak, szavainak és lendületének erejével. De éppen így teszik még áttetszőbbé az élet igazi rendeltetésének ígérétét.

És mi az élet igazi rendeltetése? Egy hely Isten asztalánál, Isten világában. Érdekes lenne látni, hogy a helyi egyházakban van-e valamilyen konkrét törekvés arra, hogy az idősök egyéni karizmáinak és közösségi erőneikének bátorításával újjáéledjen az Úrra várásnak ez a különleges szolgálata. Ez egy szolgálat, az Úrra várás szolgálata!

Az elszalasztott lehetőségek csüggedésében felemésztett öregkor csüggedést hoz magával mindenki számára. Ezzel szemben a derűs nyugalommal, a valódi élet iránti tisztelettel megélt öregkor végleg eloszlatja azt a tévedést, hogy rendelkezünk olyan hatalommal, amely elegendő önmagunknak és saját sikerünkhez.

Annak Egyháznak a tévedését is eloszlatja, amely alkalmazkodik a világi állapothoz, és azt gondolja, hogy így végérvényesen irányítja tökéletességét és beteljesedését. Ha megszabadulunk ettől a feltételezéstől, akkor az öregedés ideje, amit Isten nekünk ad, már önmagában is egyike azoknak a „nagyobb” tetteknek, amelyekről Jézus beszél. Olyan „tett” ez ugyanis, amelyet Jézusnak

nem adatott meg végbevenni: az ő halála, feltámadása és mennybemenetele tette ezt lehetővé számunkra!

Ne feledjük, hogy „az idő magasabb rendű, mint a tér”. Ez a beavatás törvénye. Életünk nem arra való, hogy bezáruljon önmagába, egy képzeletbeli földi tökéletességbe: ar-

ra rendeltetett, hogy túlhaladjon, a halál átjáróján keresztül – mert a halál átjáró!

Állandó lakhelyünk, érkezési pontunk ugyanis nem itt van, hanem az Úrnál, az ő örök lakhelyén.

Itt, a földön „noviciátusunk” folyamata kezdődik el: az élet tanoncai vagyunk, ezernyi nehézség közepette megtanuljuk értékelni Isten ajándékát, tiszteletben tartva a felelősséget, hogy megosszuk és kamatoztassuk mindenki számára. A földi élet ideje ennek az időszaknak a kegyelme. Az idő megállításának öntelt elképzelése – örök fiatalságot, korlátlan jólétet, abszolút hatalmat akarva – nemcsak lehetetlen, de beteges is.

Földi létezésünk az életbe való beavatás ideje: élet ez, de olyan élet, amely egy teljesebb élet felé vezet,

egy teljesebb életbe avat be; ez a földi élet olyan élet, amely csak Istenben találja meg beteljesedését.

Kezdetől fogva tökéletlenek vagyunk, és tökéletlenek is maradunk mindvégig.

Isten ígérétének beteljesedésekor a viszony megfordul: Isten tere, me-

szemléletmód mélységét, nem konzervatív természeténél fogva, ahogyan mondják! Isten világa végtelen tér, melyben az idő múlásának nincs már súlya.

És éppen az utolsó vacsorán Jézus ezen cél felé indult el, amikor azt mondta tanítványainak: „Mon-dom nektek, mostantól nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában” (Mt 26,29). Túllépett ezen az életen. Gyakran előfordul, hogy amikor a mennyországról prédikálunk, az természetesen tele van boldogsággal, fénnel, szeretettel. Talán egy kicsit az élet hiányzik belőle. Példázataiban Jézus úgy beszélt Isten országáról, mint ami több életet ad. Vajon mi már nem tudunk így beszélni, amikor az örök életről beszélünk?

Kedves testvéreim, az Úr várásában megélt öregkor a hit megvalósított „apológiájává” válhat, mely mindenkinek indoklást nyújt a bennünk élő reményről (vö. 1Pét 3,15). Mert az öregség áttetszővé teszi Jézus ígérétét, amikor a szent város felé vetül, amiről a *Jelenések könyve* beszél (21–22. fejezet).

Az öregkor az életnek az a szakasza, amely a leginkább alkalmas arra, hogy terjessze az örömhírt, mely szerint az élet beavatás egy végső beteljesedésbe.

Az öregek ígérteket hordoznak, az ígértet bizonyosságát adják. A legjobb még csak most jön! A java még hátravan: ez olyan, mint a hívó öregek üzenete hozzánk: a java még hátravan! Isten adjon erre képes öregkort mindannyiunknak!

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va**

Istennek a legigényesebbet

KAZETTA tábor Balatonbogláron

Negyedik alkalommal gyűltek össze egyházi könnyűzenei zenekarok, kórusok tagjai a Katolikus Zenei Táborban (KAZETTA) augusztus 7. és 14. között, hogy tudásuk fejlesztésével igényes zenét vihessenek szolgálatukba. Palánki Ferenc debreceni-nyíregyházi megyéspüspök, az MKPK Ifjúsági Bizottságának elnöke nyitotta meg szentmisével a tábort a balatonboglári Szent Kereszt Felmagasztalása-templomban.

A nyitó szentmisén hagyomány, hogy azok alkotnak zenekart, akik a KAZETTA tanárai lesznek: Marcell Márton, a tábor szakmai vezetője (zongora), Fodor Tamás és Huszák Zsolt (gitár), Simon Dávid (basszusgitár), Simon Bence (ütős hangszerek), Bartal Ágnes (hegedű), Szcuka Anna (ének).

Megszólal a zene, a táborozók kezdetben bátortalanul, majd egyre erőteljesebben énekelnek. Páratlan a hangzás. Azok töltik meg a templomot, akik azért vannak itt, mert jobbak akarnak lenni a muzsikálásban, hogy Istennek a legszebbet adják. Sokan visszatérők, igényük van a fejlődésre, és a közös zenélés során barátságok szövődtek az ország különböző részeiből érkezők között. Idén a tábor fő támogatója a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Ifjúsági Bizottsága volt.

„A táborban a Katolikus Egyház liturgiájának szolgálatára képünk zenészeket, az egyéni tudás fejlesztésére fektetve a hangsúlyt.

Arra fókuszálunk, hogy elindítsuk, vagy legalábbis motiváljuk a

szakmai fejlődést, hogy a templomokban végzett szakrális könnyűzenei szolgálat egyszerre feleljen meg a liturgikus előírásoknak és a könnyűzene kívánalmainak” – fogalmazta meg céljukat Csanády Lőrinc, a tábor főszerzője, a Boanergész együttes vezetője. Miközben a zenészek, énekesek a profi gyakorló könnyűzenész tanárok közvetítésével megismerik a könnyűzene módszertanát, elmélyülnek a lelkeségben is.

Palánki Ferenc, az MKPK Ifjúsági Bizottságának elnöke fontosnak tartotta, hogy átautózza az országot, és együtt legyen a táborozókkal, kifejezze köszönetét, hogy vállalják a szolgálatot, hogy készen tanulni.

Szentbeszédében arról tanított, hogyan válhatunk Isten országának polgáraivá: Hol van az én kincsem? Ha a szívem Istennél van, a legtöbbit, ami adható, azt kapjuk meg, Isten országát éljük meg. Jézus Krisztus, aki eljött, hogy velünk szeretetegységben, létegenségben legyen, bevon

minket a Szentháromság szeretetközösségébe. Bennünk való létét harmónia, belső béke jelzi, ami a körülményektől független istenkapcsolatból származik. Ezt ápolva, őrizve tudjuk embertársainkkal rendben tartani kapcsolatainkat. Az Istennek való szeretetkapcsolat megtapasztalása indítja szolgálatra az embert, melynek útját-módját Jézus mutatta meg nekünk. Nem szabad aggodnunk, hogy talán kevés az, amit tenni tudunk. Ahogy a só egy kristálya is hordozza a só ízét, úgy a mi tetteink is tanúságtételek az embert szerető Istenről.

A püspök arra buzdította a táborozókat, legyenek készek növekedni, tanuljanak egymástól, hogy hazavigyék a találkozások örömet.

A KAZETTA helyszíne a Babel Camp kulturális központ. Különleges az öt és fél hektáros parkban fekvő vendégház hely hangulata. A boglári borgazdaság egykori központja ma művészeti eseményeket fogad be. Itt táborozott a mintegy hetven résztvevő és huszonöt tanár.

A program gerincét az egyéni képzések adják. Zongora, gitár, basszusgitár, dallamhangszeres improvizáció, ütőhangszer, szolfézs – ezekre jelentkezhetnek a résztvevők. A délelőtti hangszerek és énekes egyéni órákkal teltek, a délutánok pedig a zenekari gyakorlatokkal.

A táborozókból összeállítanak hat-, nyolc-, tízfős zenekarokat, amelyekben van gitár, zongora, ének, dallamhangszer. A táborban megtanulják és élesben gyakorolják, mi a szerepe az egyes hangszereknek egy zenekarban.

A nyitónap előadását Hegyi Barnabás, a budavári Nagyboldogasszony- (Mátyás-) templom karnagya, kántora, organistája tartotta – a középpontban a liturgia állt. „Át akarjuk adni azt az alapot, hogyan van jelen a liturgiában a zene, mit, mikor

gyakorlatából adódó problémák kerültek szóba.

A tábor egyik csúcspontja a tanári koncert, melyre mindenki hoz egy dalt és mellé egy rövid tanúságtételt. A dalokat közösen adják elő, nagyon mély élményeket megosztva.

Különleges élmény volt a dicsőítő est, amely egyszerre ima és szakmai gyakorlat, a résztvevők közül mindig más ül be a zenészek közé, így a könnyűzene improvizativitását összekapcsolják a vallásos zenével. Minden este tartottak kóruséneklést,

és hogyan kell játszaniuk a szentmisén, hogy a zenei szolgálat alátámassza a liturgia cselekményét” – mutatta be az előadás célját Csanády Lőrinc. – Akik ezt tudják, és megkapják az egyéni fejlesztésben a könnyűzene sajátos módszertanát, gyönyörűen fognak zenélni.” Az előadást kerekasztal-beszélgetés követte, melynek során a résztvevők saját

valamint készültek a zárókoncertre, ahol mindegyik zenekar két dalos műsort adott elő.

A KAZETTA is szolgálat: megerősíti a zenei tudásán, megadja a közösség élményét, elmélyíti a zenészi hivatásban, abban a tudásban, amire a résztvevők a zenéjük által hivatottak.

**Trautwein Éva
Fotó: Trautwein Albert**

Népünk élete múlik az anyák tiszteletén

Megáldották a megújult székesfehérvári bazilikát

(Folytatás az 1. oldalról)

A hívőket Spányi Antal, a Székesfehérvári Egyházmegye püspöke köszöntötte. Felidézte, hogy a hagyomány szerint életének utolsó estéjén Szent István király, végső erejét összeszedve, átment a Boldogasszony tiszteletére általa építtetett templomba, ott fia sírjához térdelt, és tekintetét az égre emelte, tudva, hogy utód nélkül távozik a világból, s csak a gondviseléstől remélhetett segítséget népének. Imre herceg sírjánál Isten elé tárta lelke fájdalmát, és a Boldogasszony Szűz Mária oltalmába ajánlotta hazánkat.

A püspök hálát adott a Szent István-bazilika megújulásáért: „Teljes épisében és pompájában áll a templom, amely újra az imádság háza. 2014-ben veszélybe került, amikor északi homlokzatának főpárkányra egy nyolcméteres szakaszon leomlott. Kormányzati támogatással és széles körű összefogással azonban meg tudtuk menteni a templomunkat. A 2016-ban kezdődött munkálatok vissza tudták adni az épület eredeti barokk szépségét.”

Szentbeszédében Erdő Péter Székesfehérvár jelentőségét hangsúlyozta: Ebben a városban állt az a templom, amelynek különleges szerepe volt Egyházunk és hazánk életében. Ide temetkeztek a magyar királyok az egész középkor folyamán.

Az ősi templomot Nagyboldogasszony tiszteletére szentelték. Ünnepeink vigiliáján arra emlékezünk, hogy Mária felvételtett a mennybe. Az ünnep olvasmányai hitünk legnagyobb titkába avatnak be minket. Hálaénekében, a *Magnificatban* Szűz Mária magasztalja az Urat azért, hogy teljesítette az ősöknek tett ígéretét, és megadta népének a Megváltót. De Mária hálát ad azért is, ami vele történt, hiszen Isten anyja lett, Istenszülő, aki testi mivoltában is bekapcsolódott Isten életébe.

A Szeplőtelen Fogantatás, a bűntől való mentesség a halálról gondol-

kozott el bennünket. Hajlamosak vagyunk vállvonással vagy hallgatással kikerülni a halál tényét. Pedig itt van a közelünkben, vár ránk, és vár szereteteinkre is. Ha a közelünkbe kerül, előtör bennünk az elfojtott gondolat, és ránk telepszik szorongatón, kegyetlenül. Át kell mennünk a halál kapuján, a halál próbatétel hitünk és reménységünk számára. Hisszük, hogy Krisztus érdeméből mi is feltámadunk az örök boldogságra. De hitünknek meg kell látszódnia az életünkön. Mária utat mutat nekünk: ő olyan szorosan kapcsolódott Szent Fia életéhez, hogy a halálnak nem volt hatalma rajta: testestől-lelkestől felvételtett a dicsőségbe. Hitünk végső céljának beteljesedése jelenik meg benne. Mária mennyei megdicsőülése az emberi létezés foglaltsága és összefoglalása. Élete arra figyelmeztet, hogy az emberek világában királynői hely illeti meg az édesanyákat, akikről az életet kapjuk és a nevelő, gondoskodó szeretet ezernyi láthatatlan ajándékát, amelynek pontos létezését és értékét talán a jövő tudománya fogja felfedezni.

Az igazságosság azt kívánja, hogy adjuk meg a megbecsülést, a tiszteletet és a valódi elismerést az édesanyáknak. Ezen népünk élete múlik.

Azért könyörgünk itt, a székesfehérvári székesegyházban, hogy a Szent Szűz anyai közbenjárása szabadítsa meg minket minden testi és lelki nyomorúságunktól. Szabadítsa meg népünket a háborútól, a reménytelenségtől, a kishitűségtől, minden önzéstől, és segítsen el mindnyájunkat az örök boldogságra – mondta beszédében a bíboros.

Erdő Péter a szentmise végén a magyar szent család erekljei előtt elimádkozta Esterházy Pál nádor imáját, amelyben országunkat Szűz Mária oltalmába ajánlotta. A bíboros fohászzkodott hazánkért, minden keresztény családjáért, és Mária közbenjárását kérte jövőnkre:

„Emlékezzél meg, Istennek dicsőséges Anyja, magyarok Nagy-

apostolunk, Szent István neked felajánlott!

Tekints kegyes szemmel országodra, légy szószólónk és közbenjárónk Szent Fiadnál, Jézus Krisztusnál! Hozzád kiáltottak őseink és minden ínségükből kiszabadultak. Ez a remény éltet most is, ez a bizalom indít, hogy oltalmadban keresünk menedéket mi, a te néped és örökséged.

Oltalmazd és védjed hatalmas pártfogásod által minden testi és lelki bajtól országunkat! Hazánk főpásztorainak nyerj isteni segítő kegyelmet küldetésük teljesítéséhez, híveidnek pedig az élő hit cselekedeteiben és gyümölcseiben buzgó szívét.

Könyörgünk, Nagyasszonyunk, magyar hazánk vezetőiért, hogy a Szentlélek ajándékai által megvilágosítva védelmezzék az igazat, a közjó előmozdításán őszinte igyekezettel fáradozzanak.

Könyörgünk, Nagyasszonyunk, egész nemzetünkért. Vezesd kegyeségeddel, tartsd meg Isten szeretetében és félelmében!

Nyerj a bűnbánóknak bocsánatot, az igazaknak állhatatosságot, a fiataloknak tisztaságot, a házastársaknak hűséget, a szegényeknek pártfogást, a szomorúaknak vigasztalást, a megholt híveknek pedig örök nyugalmat!

Légy minden ügyünkben szószólónk Szent Fiadnál, hogy az ő akaratát szerint rendezzük életünket!

Fogadd kegyesen kérésünket, hogy közbenjárásoddal megsegítve, a jelen élet küzdelmei után az örökévaló boldogságra eljussunk Krisztus, a mi Urunk által.”

A záróáldás után a hívek tiszteletüket fejezték ki a magyar szent család erekljei előtt.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

A székesfehérvári Szent István király-székesegyház

A székesegyház őse, a Szent Péter- és Szent Pál-templom 1230 körül épült, és fontos szerepet töltött be a magyar királyok koronázásakor. A török hódoltság után a jezsuiták kezelésébe került. Mai formáját barokk átépítése után, 1768-ban nyerte el. 1777-ben Mária Terézia megalapította a székesfehérvári püspökséget, s így a templom székesegyházi rangra emelkedett.

A II. János Pál pápa téren álló templom homlokzatát két hatalmas torony uralja, köztük a Szent István, Szent Imre és Szent László szobrával díszített homlokzattal. A székesegyház kiemelkedő kincsei Johann Ignaz Czimbal falképei. A felújítási munkálatok során az átfestések és szennyeződések alól előkerült Cimbal barokk freskóegyüttese, melynek ikonográfiai programját a jezsuiták határozták meg. A három mennyezet-freskó első Árpád-házi királyunk történetéből merített inspirációt. Látnak az átszellemült arcú, fiatal Szent István, a pogányságot legyőző magyar uralkodót, valamint a fiának az *Intelmek* révén irányt mutató apát. Cimbal a középső boltozaton a magyar Egyház alapítójaként ábrázolja Istvánt. A főoltár felett a megdicsőült uralkodót látjuk, akit a Szentháromság fogad a mennyben.

A díszítőfestés különlegessége háromszáz ezer aranypötty, amely mintegy megnyitja a teret az ég felé, és még plasztikusabbá teszi a látványt. A főoltárkép – Szent István felajánlja a koronát Szűz Máriának – Vinzenz Fischer alkotása.

A székesegyház restaurálása átfogó koncepció alapján, a templom minden egyes elemére kiterjedően valósult meg, határidőre, a tervezett költségvetés szerint. A mostani megelőző legutóbbi nagy restaurálás 1958 és 1960 között történt. A jelenlegi felújításról 2016 decemberében írták alá a támogatási okiratot. Magyarország 2 milliárd 280 millió forint támogatást biztosított a székesfehérvári Szent István király-székesegyház teljes belső felújítására, az épület történetének legátfogóbb megújítására, amely teljes körű restaurátori és épületfizikai kutatások alapján valósult meg.

A középkor óta álló, mai megjelenésében barokk stílusú székesegyház egy kortárs műalkotással, König Frigyes falképével is gazdagodott a felújítás során. A

kutatást és a kivitelezést is magában foglaló, hat éven át tartó projektben több mint százötven közreműködő vett részt.

A megújuló székesfehérvári székesegyházról, az elvégzett munkákról az *Új Ember* 2022. április 17-i ünnepi számában, a *Mértékadó* kulturális mellékletben írtunk részletesen.

A BIBLIA ÜZENETE

A szűk kapu, amely az üdvösségre vezet

Lk 13,22–30

Kemény szavak hangzanak el a mai evangéliumban. Mitől *euangelion*, vagyis örömhír ez, amit a görög szó jelent, és olyan sokszor hangsúlyozunk? „A ház ura felkel és bezárja az ajtót, ti kint rekedtek, és zörgetni kezdtek az ajtón...” Az önmagába zárkózott ember kívül reked, nem tud belépni mások életébe. És ha engedjük, hogy ebben az állapotban maradjunk, akkor bizony egyre inkább távolodunk Istentől, embertársainktól és ezáltal igazi önmagunktól. Bár együtt élünk másokkal, mégis elzárjuk magunkat tőlük, félve a megsebződéstől, a kudarctól. De ez soha nem lehet megoldás. Kamaszkorom kedvenc dala jut eszembe:

Ne zárd be a lelked ablakát Ne húzd le rá a rolettát Bár igaz, hogy kívülről reked a kétség De belül örök lesz a sötétség

(Tolcsvay László)

Az evangélium üdvösségre szóló meghívása az egyetlen útja az igazi örömmel, hogy

kilépünk bezárult világunkból, és annak idején ne zárt ajtókra találjunk. Jézus nem mondja meg, hogy „kevesen” vannak-e, akik üdvözülnek, inkább arra buzdít, hogy mi törekedjünk erre!

Évekkel ezelőtt a pécsi pálos kolostorunkban egy békét sugárzó, kedves női hang kért meg telefonon keresztül arra, hogy az ötvenedik házassági évfordulójukra áldást kapjanak. Semmi különösebbet nem szerettek volna, csak hála adni Istennek, és kérni a kegyelmét életük hátralevő részére. Ebből az első találkozásból barátság szövődött. Sokat beszélgettünk Isten szeretetéről, hitünkéről és arról, hogy miképpen alakult hosszú és tartalmas életük. Persze az is szóba került, hogy mennyire szeretik egymást. Az idős feleség egyszer elmondta, hogy a keresztény házások elfelejtik: a legfontosabb dolog az életükben nem más, mint elvezetni a másikat az üdvösségre. Sokat gondolkodtam ezen, és úgy látom, hogy teljesen igaza van.

Mennyire másképpen viszonyulnának egymáshoz, ha ez lenne a szemük előtt! Olyat és úgy szólni, hogy az a másik emberben szeretetet szüljön és ne haragot. „Jézusom, te szólalj meg bennem, te cselekedj általam!” Az ehhez hasonló szavak imádsággá nemesülnek bennünk, ezáltal szavaink és tetteink más minőségben fognak megjelenni a környezetünkben. Szűk kapu ez, mert kevésbé enged teret a bennünk lévő indulatoknak, ugyanakkor Isten országának varázsa hatja át az életünket.

Az üdvösségre elvezetni tehát nemcsak a házastársunkat, a családtagjainkat kell, hanem azokat is, akik találkoznak velünk.

Lellisi Szent Kamill ezt mondta: „Jót gondolni, jót szólni, jót cselekedni: az ember Isten irgalmából e három dolog által a Mennysorsba jut.”

Mintegy Isten helyévé válni ebben a világban, hogy aki találkozik velünk, közelebb kerüljön Istenhez.

Bátor Botond OSPPE

LITURGIAKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (139/2.)

Az alázatosak kérdésköre külön figyelmet igényel. Az ószövetségi *Szentírásban* az *anavim* fogalma szoros kapcsolatot alkot a szegénységgel és a szelíd magatartással. Mária hálaénekének háttérében ott találjuk az ószövetségi írásokban megörökített tapasztalatot Isten szövetségi hűségének megnyilvánulásairól: „Az Úr tesz halottá és élővé, visz le az alvilágba, s hoz vissza onnét, az Úr tesz szegénnyé s gazdaggá, megaláztatá és felmagasztalttá. Porból felemel szűkölködőt, sárból kihoz szegényt, hogy fejedelmek mellé üljön és elfoglalja a dicsőség székrét. Mert az Úré a föld minden sarka, s ő helyezte rájuk a föld kerekességét.” (1Sám 2,6–8; vö. 2Sám 22,28; Zsolt 113,7–8)

Az eredendően tényleges nyomorra vonatkozó fogalom (vö. Ám 2,6; Iz 1,23; 3,14–15) a fogságot követően egyre inkább mélyebb, spirituális jelleget kapott, aminek révén sokkal inkább az Úrba vetett bizalom (vö. Zsolt 51,19) és az abból faladó életbölcesség kifejezője lett (vö. Péld 18,12). Az alázatos teljesen Istenre hagyatkozik, és nem emberi mesterkedések révén tapos magának utat. Az alázatosak felé Isten elkötelezi magát éltető szeretetével: „Mert így szól a Fölséges és Magasztos, aki az örökévalóságban lakik, és akinek Szent a neve: »Magasságban és szentségben lakom, de a megtört és alázatos lelkekkel is ott vagyok, hogy életet adjak az alázatosak lelkének, és éltessem a megtörték szívét.«” (Iz 57,15)

Az alázatos ember jellemvonásait Szofóniás próféta rajzolja körül: „Keressétek az Urat

valamennyien, ti, alázatosai a földnek, akik az ő törvénye szerint cselekszettek; törekedjétek az igazságra, törekedjétek az alázatosságra, hátha így rejtékhelyet találtok az Úr haragjának napján!” (Szof 2,3) Jézus tanításában és magatartásában (vö. Mt 11,29; Jn 13,14kk), ahogyan a Boldogságos Szűz énekében is ott van, s végül az apostoli tanításban visszhangzik és nyeri el teljességét ez a tanítás: „Ne tegyetek semmit versengésből, sem hiú dicsőségvágyból, hanem mindenki alázatosan tekintse a másikat maga fölött állónak! Egyiketek se tartsa csak a maga érdekét szem előtt, hanem a másokét is! Ugyanazt az érzést ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban is megvolt, aki, bár Isten alakjában létezett, nem tartotta Istennel való egyenlőségét olyan dolognak, amelyhez mint zsákmányhoz ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette önmagát, szolgálai alakot vett fel, és hasonló lett az emberekhez, külsejét tekintve úgy jelent meg, mint egy ember. Megalázta magát, engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta őt, és olyan nevet adott neki, amely minden más név fölött van.” (Fil 2,3–9)

Nazianzoszi Szent Gergely az alábbi gondolatokat fűzi ehhez a szakaszhoz: „Ő veti le a hatalmast a trónról, a semmibe vettét pedig megkoronázza.” (Nazianzoszi Szent Gergely: *I. megbélyegző beszéde Julianosz császár ellen*, 12. in ÓI 6,309)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Limai Szent Róza

Augusztus 23.

Róza Dél-Amerika és Peru számára olyan jelentős szent, mint Itáliának Sziénai Szent Katalin vagy Spanyolországban Avilai Szent Teréz. A keresztségben az Izabella de Flores nevet kapta. A család egy indián szolgálója azonban Rózának kezdte becézni, és ez a név rajtaragadt, sőt amikor Turibius püspök 1597-ben megbérmálta, ez lett a bérmaneve is. Bár szülei nagy reményeket fűztek ahhoz, hogy kedvező házasságot köt, Róza a szemlélődő szerzetesi életet választotta.

Egész életében vezekelt, e téren a kétszáz évvel korábban élt, ugyancsak domonkos harmadrendi Sziénai Szent Katalin volt a példaképe. Sokat olvasta Granadai Szent Lajos és Kereszties Szent János írásait, és nagy tisztelője volt Solanói Ferencnek, aki 1596-tól misszionált Peruban. Kereszties Szent János lelki tanítványaként abból a felismerésből indult ki, hogy a teremtmény semmi önmagától, de Isten épp azért teremtetette, hogy a kegyelemmel hozzá emelkedjen.

1606. augusztus 10-én öltötte magára a domonkos harmadrendi nővérek ruháját. Csak azért nem lett domonkos apáca, mert Peruban, sőt Dél-Amerikában akkor a rendek női ágai még nem telepedtek le.

Először a szülői házban, majd egy barátnője otthonában elkülönített szoba volt szerzetesi cellája. Napjaiból olykor tizenkét órát is lefoglalt a szóbeli és a szemlélődő imádság. Lelki gyakorlatait munkával váltogatta: font, szőtt, hímzett, művelte a kertet, bevételivel szüleit és a rászorulókat támogatta.

Életre hívta a földrész első női kolostorát, igaz, ő maga nem érte meg a megnyitását, hat évvel korábban meghalt. Megszervezte a női szerzetesközösségi életet, illetve az intézményszerű szerzetesszolgálatot is. Bár írásaiból kevés maradt fenn, a töredékekből kitűnik, hogy világos tanítást adott kortársai számára az Istenhez vezető útról.

A szigorú vezeklés, a másokért való szünet nélküli fáradozás korán ágynak döntötte. Utolsó óráiban ezt mondogatta: „Jézusom, Jézusom, maradj mellettem!”

Halála után azonnal általános tisztelettel vették körül Limától Madridig.

L. K.

GÖRÖGKATOLIKUS LEKISÉG

A Szent Liturgiáról (86.)

Az Örömhírvétel ünnepe – amit Gyümölcsoltó Boldogszony néven is ismerünk – a nagyböjt idejére esik. Görögkatolikus Egyházunkban azonban kötelező ünnepként teljes pompájában megünnepeljük. Az esetek túlnyomó többségében Bazil-liturgiát végzünk ilyenkor, vecsernyével együtt. Viszont „ha az ünnep szombatra vagy vasárnapra esik, a liturgiát szokott módon végezzük vecsernye nélkül” – amint a liturgikus előírás szól. Természetesen erre a nagy ünnepre is szerkesztettek atyáink antifónákat, bár ezeket csak az utóbbi két esetben (tehát ritkábban: szombaton és vasárnap) énekeliük, mert máskor a vecsernye van a liturgia elején. Az antifónák természetesen most is zsoltárversekből állnak.

Az első antifóna első verse így szól: „Isten, add jogodat a királynak, és igazságotat a király fiának” (Zsolt 71,2). Az Ószövetség idejében a zsoltáros számára ez természetesen más jelentett, mint a mi ünnepünkön. Ott a király uralkodására vonatkozott, ahogy a zsoltárvers folytatása szól: „hogy igazságosan ítélje a te népedet, és méltányosan a te szegényeidet”. A mi liturgiánk még csak előzetesen látja és látatja a Királynak, a világ királyának uralkodását, akinek élete éppen elindult az örömhírvételkor édesanyja szíve alatt. Ámde teljes joggal és teljes igazsággal fog uralkodni! – Az első antifóna második verse hasonló módon mutat előre: „Hirdessétek napról napra a mi Istenünk szabadítását” (Zsolt 95,2). Mivel megtestesült, emberré lett az Isten Fia – igaz, még csak rejtett módon, édesanyja áldott szíve alatt –, ezért ettől kezdve máris lehet hirdetni az ő szabadítását. Hiszen éppen ezért érkezett közenk: hogy Megváltónk, Szabadítónk legyen!

A második antifóna első verse gyönyörű képben fogalmazza meg ünnepünk lényegét: „Leszáll, mint az eső a gypjúra és mint az esőcseppek a földre” (Zsolt 71,6). A 6. hangú reggeli istentisztelet leülő énekében énekeliük még részletesebben, de immár liturgikus himnuszban: „Gedeon a te foganásodat írta le (...). Istenszülo: mert mint harmat a gypjúra,

„

Jézusom, te szólalj meg bennem, te cselekedj általam!” Az ehhez hasonló szavak imádsággá nemesülnek bennünk

világosan megfogalmazza, miről van szó, a szokásos módon előbb üdvösséget kérve: „Üdvözíts minket, ki a Szűztől megtestesültél, énekelünk néked: Alleluja!”

Végül a harmadik antifóna szólal meg, ami egyetlen versből áll: „Legyen áldott az ő neve mindörökké” (Zsolt 71,17). Ez az Urat magasztalja. Bármikor, bármely helyzetben énekelhető és éneklendő ez a zsoltárvers, de ezen az ünnepen különleges jelentőséget kap. Emberré lett az Isten Fia! És „nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnénk” (ApCsel 4,12). Legyen hát áldott a neve most és mindörökké!

Ivancsó István

AUGUSZTUS 21., ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP (Szent X. Piusz pápa, Grácia, Hajna) – Iz 66,18–21 (*A próféta arról jövődől, hogy a Messiás idejében a pogány népek megtérnek Isten országába.*) – Zsid 12,5–7.11–13 (*„Akit az Úr szeret, megpróbálja azt.”*) – Lk 13,22–30 (*Isten országában napkelettől napnyugtáig mindenkinél helye van.*) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 230 – ÉE 595, Ho 230 – ÉE 152, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 22., HÉTFŐ – Boldogságos Szűz Mária királynő emléknapja (Boglárka, Menyhért) – Iz 9,1–6 – Lk 1,26–38. **AUGUSZTUS 23., KEDD – Limai Szent Róza szűz emléknapja** (Rózsa, Bence) – 2Tessz 2,1–3a.14–17 – Mt 23,23–26.

A hét liturgiája

C év

AUGUSZTUS 24., SZERDA – SZENT BERTALAN APOSTOL ÜNNEPE (Aliz, Detre) – Jel 21,9b–14 – Jn 1,45–51.

AUGUSZTUS 25., CSÜTÖRTÖK – Szent Lajos vagy Kalazanci Szent József áldozópap emléknapja (Patrícia) – 1Kor 1,1–9 – Mt 24,42–51.

AUGUSZTUS 26., PÉNTEK (Izsó, Natália, Tália) – 1Kor 1,17–25 – Mt 25,1–13.

AUGUSZTUS 27., SZOMBAT – Szent Mónika emléknapja (Gáspár, Cézár) – 1Kor 1,26–31 – Mt 25,14–30.

AUGUSZTUS 28., ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP (Szent Ágoston püspök és egyháztanító, Hermína, Elmár) – Sir 3,19–21.30–31 (*Aki megalázza magát, kegyelmet talál Istennél.*) – Zsid 12,18–19.22–24a (*Az ószövetségi áldozatok megszüntek: járuljunk Jézus örök áldozatához!*) – Lk 14,1,7–14 (*A kevélyt megalázzák, az alázatot dicsőségre emelik. Szeretettől tegyük a jót, ne pedig a viszonzás reményében!*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 223 – ÉE 588, Ho 223 – ÉE 147, Ho 132 – ÉE 600, Ho 268 – ÉE 190.

A liturgia evangelizáló ereje

Veres András püspök bemutatta az új Római misekönyvet a pannonhalmi liturgikus képzési napokon

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez alkalommal Ferenc pápa idén június 29-én megjelent Desiderio desideravi (Vágyva vágytam...) kezdetű apostoli levelének főbb szempontjairól beszélt, hangsúlyozva a liturgia szépségét és evangelizáló szerepét. Egyrészt fontos, hogy milyen módon zajlik az ünnepelés (a klerikusok részéről a jó hozzáállás Keresztelő Szent János nyomán rámutatni Krisztusra, valamint az a szempont, hogy az elvetett mag a fontos, nem a klerikus közvetítő, aki a magot veti).

A liturgia célja megélni az Istennel való találkozást, megmaradni Istenben, hiszen „benne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,28).

Az ünneplő közösség tagjai számára elsődleges, hogy a liturgia formáló, evangelizáló ereje (formációja) által Isten valóságának részeseivé váljanak, ne pusztán információk átadása (tanítás, tanulás) történjék a szertartásokon.

A liturgikus szövegek formálnak bennünket, hatnak az életünkre. A liturgia alkalmasa tesz, hogy istenhordozókká váljunk a világ számára. Isten mindig meghív bennünket a vele való közösségre – mondta Kevin W. Irwin. A szentségi teológia amerikai képviselője a pápa gondolatai nyomán leszögezte: formálódásunk teljessége Krisztushoz való alakulásunk az Egyház tagjaként.

A tanulás és a képzés fontos a hitben, ugyanakkor látnunk kell, hogy a húsvét misztériuma, amely a kereszténység, a liturgia központja, nem felfedezésre váró igazság, hanem titok, amely előtt meg kell nyílnunk, amelyből részesedünk.

Krisztus értünk halt meg, és ezt a hitben tapasztaljuk meg – fejtette ki az amerikai lelkipásztor. – A liturgia általi formálódás fontos része az eucharisztikus imák tanulmányozása, megértése.

Kevin W. Irwin arról is beszélt, hogy a most megjelent pápai megnyilatkozásnak a II. Vatikáni Zsinat dokumentumain alapuló mondanivalója azért lényeges és időszerű, mert a tridenti rítushoz való ragaszkodás az elmúlt években megosztottságot eredményezett az Egyházban. A tridenti egyházképből és katekéziséből többek között hiányzik a társadalmi igazságosság szempontja.

A pannonhalmi konferencián a továbbiakban két liturgikus szakember, Fehérvári Jákó OSB és Káposztássy Béla közös előadása következett a liturgia helyzetéről a mai Magyarországon.

Káposztássy Béla az előző előadáshoz kapcsolódva a pápai dokumentum nyomán rámutatott: a tridenti rítushoz ragaszkodó hívőket nem kell megbélyegezni, ugyanakkor szükséges, hogy „az embereket mélyebben bevezessük a liturgiába (formáció), mert elindult egyfajta szakadás a tridenti miséhez ragaszkodók irányából, akiknél a formálódás speciális (nárcisztikus, tekinthetetlen, elitista) lelki alkat kialakulásához vezetett”.

Ezzel szemben a lex orandi lex credendi (az Egyház imádságának szabálya határozza meg a hit szabályát) elve alapján a liturgiának igaz bűnbánatra és a közösséghez kellene vezetnie.

A Szentatya meglátta, hogy most lépni kell, ezért nyilatkozott meg apostoli levélben, elkerülendő az esetleges szakadást – fejtette ki Káposztássy Béla.

Fehérvári Jákó OSB többek között arról beszélt, hogy a liturgikus mozgalmat, amely a misztériummal való találkozás jegyében mozdult előre, XII. Piusz pápa 1956-ban (már a II. Vatikáni Zsinat előtt) így

jellemezte: „A Szentlélek átvonulása az Egyházon”. XVI. Benedek 2007-ben azt fogalmazta meg, hogy a régi rítus

lános rendelkezéseinek tanulmányozását.

Ezt követően Szita Bánk OSB a Pannonhalmi Zsolozsma

életben tartása gazdagíthatja az új liturgiát, például a „szent” fogalmának elmélyítésével.

Ferenc pápa azonban úgy látja, hogy vissza kell térni a liturgikus mozgalom eredeti intuícióihoz és szándékához, legfőképpen ahhoz, hogy az Egyház istentisztelete (liturgiája) váljon lelki életének középpontjává. A keresztény beavatás egyébként is a rítusokon keresztül és a szövegek által történik – hangsúlyozta Fehérvári Jákó.

Káposztássy Béla leszögezte, hogy Magyarországon a jelenlegi oktatási gyakorlatban hiányzik a liturgikus formáció, a kereszténység lényegével való találkozás; a kispap-képzésben is javarészt csak a szertartások tanulására szorítkoznak, ami elengedhetetlen ugyan, de nem elégséges. Ferenc pápa a liturgikus teológia beemelését javasolja a fő hittudományi tárgyak közé.

Fehérvári Jákó OSB a továbbiakban több jó kezdeményezést, „izgalmas próbálkozást” (tematikus lelkigyakorlatot és magát a pannonhalmi képzést) említett a liturgikus megújulás terén, valamint javasolta a Római misekönyv álta-

készülő új kiadásának kihívásairól tartott előadást.

Mint mondta: ez a közösségi munka, „szinodális tapaszt-

latat” még az elején tart; a legnehezebb feladatnak a héber szöveget alapul vevő zsolnárfordítás mutatkozik, különös tekintettel a magyar prózadiára (az énekelhetőség szempontjai alapján).

A képzési nap közepén Veres András győri püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke tartott előadást a Római mise-

könyv magyar kiadásának megújításáról.

A főpásztor örömmel mutatta fel előadása elején a misekönyv új kiadásának első példányát, amely hosszú, „kalandos” utat megjárva készült el. Az MKPK szándéka az volt, hogy az új misekönyv elkészüljön az eucharisztikus kongresszusra, a szentszéki megerősítés folyamata azonban elhúzódott.

Fontos, hogy az új misekönyv az összmagyarságot célozza. A határon túli püspökök kérését is figyelembe véve a területükön élt magyar boldogokat, emléknapjaikat is belevet-

ték a misekönyvbe – ismertette az MKPK elnöke. – A vatikáni jóváhagyás, „tudomásulvétel” ebben az esetben

A misekönyv tipográfiáját úgy kellett megszerkeszteni, hogy az olvashatóságot segítse (egy amerikai kiadású, angol nyelvű misekönyvet vetettek alapul), az énekes részeknél a hajlításokat jelölik – mondta el Veres András püspök. – Ügyelni kellett ugyanakkor arra is, hogy ne legyen túlonat vaskos a könyv, annak ellenére, hogy a szöveg bővebb lett.

Az első kétszáz példány már elkészült, a továbbiak nyomtatása, kötése következik, s „egy adott időpontban, egységesen térünk át a használatára” az MKPK döntése szerint – tette hozzá a főpásztor.

Veres András püspök arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy az 1991-ben kiadott magyar nyelvű Római misekönyv lényegi részei nem módosultak, a mostani kiadásban azonban több változás található, amelyeket a papok és a világi hívek tapasztalni fognak; emellett különféle javításokra és betoldásokra is szükség volt a Szentszék által kiadott, latin nyelvű Editio Typicát szem előtt tartva.

A püspök a változásokról szólván részletezett több módosítást (Ezekről bővebben olvashattak az Új Ember 2022. 02. 26-i számában, a Veres András püspökkel erről a témáról készített interjúban – a szerk.).

Az MKPK döntése nyomán előkészítés alatt állnak az új olvasmányoskönyvek is, amelyek az új misekönyvhöz hasonlóan a Neovulgata alapján készülnek.

A Pannonhalmán megtartott liturgikus konferencia második napján a továbbiakban a liturgikus énekek megújításának kérdéseit tárgyalták az előadók, ökumenikus keretek között.

A rendezvény zárónapján az egyházi szolgálatok megújulásáról szólt, különös tekintettel az állandó diakónusok tevékenységére.

Körössi László
Fotó: Lambert Attila

„Egyért könyörgök az Úrhoz, csak egyet kérek: hogy lakhasam az Úr hajlékában, amíg csak élek.” Ez a zsolnártvers is elhangzott augusztus 6-án a pannonhalmi Szent Márton-bazilikában, amikor Fülöp testvér örökfogadalmat tett. Ahogy ő mondja, Istennel együtt hozta meg a döntést, amelynek az alapja az, hogy az Úr hűséges hozzá.

Kisnémet László – beöltözésekor kapta a Fülöp nevet – 2010-ben végzett a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban. Már gimnáziumi éveitől kezdte érezte Isten hívását, eleinte papnak készült. Idővel azonban rájött, hogy vágyik a közösségre, a közösségi életre. Ekkor felmerült benne a szerzetesi élet felé fordult, de – az őt segítő atyák javaslatára – előbb egyetemre ment. Történelem, szociológia és teológia szakon diplomát szerzett. Közben pedig folyamatosan egyre erősödött, érlelődött benne a gondolat, hogy szeretne bencés szerzetes lenni Pannonhalmán. Végül 2016-ban megkezdte jelöltidejét, majd no-

viciátusát, és 2018. február 2-án egyszerű fogadalmat tett.

„Szent Ignác úgy tartja, hogy amikor döntünk, tulajdonképpen két jó dolog közül választunk. Eljuttattam arra a szabadságra, hogy az én életemben is két jó közül – család vagy szerzetesi élet – kell választanom, és a jobbik részt keresem, amellyel hozok döntést. Meggyőződésem, hogy számomra ez a szerzetesi élet” – mondja Fülöp testvér. Ezzel a meggyőződéssel kérte Urunk színérváltozásának ünnepén, augusztus 6-án is, hogy örökfogadalmat tegyen. „Ennek az elköteleződésnek az alapja, hogy Isten hűséges hozzám. Én az Ő hűségére, szeretetére, irgalmára, az életem felett kimondott döntésére válaszolok azzal, hogy egész életemre állhatatlanságot fogadok ebben a közösségben.”

Az ünnepélyes örökfogadalommal – ahogy Hortobágyi Cirill főapát a homíliájában fogalmazott – Fülöp testvér végleg Jézus mellé szegődött. „Ezzel áttámad magad Istennek, hogy a saját életedben megismerd és megtapaszkodj – túl minden elméleten és előregyártott elképzelésen – az élő Isten szeretetét, barátságát, amellyel gyermekévé és Krisztus társörökösévé fogadott. Legyen ez a mondat: »Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik« a te életedé is.”

A prédikáció után a közösség a Mindenszentek litániájában kérte a Fülöp testvér által kiválasztott szentek közbenjárását, ő maga pedig leborulva feküdt az oltár mögött. Majd felolvasta fogadalmát, amelyet ő és Cirill főapát is aláírt a jelenlévők előtt.

A szertartás különösen meghitt pillanata volt, amikor a fogadalmat tevő a szentély felé fordulva, kitárt

karral háromszor elénekelte a zsolnártverset, amelyet a közösség minden alkalommal megismételt: „Fogadj el engem, Istenem, szent igéd szerint, hogy neked éljek, és ne szégyeníts meg engem, mert Te benned bíztam, Uram!”

A zsolnártvers után a szerzetesszentelő imádság következett, majd Cirill főapát megáldotta a kórusruhát, a kukullát, amelyet Fülöp testvér magára is öltött, végül pedig a befogadás jeleként minden örökfogadalmas bencecsókkal köszöntötte őt.

Fülöp testvér a következő évben Rómában tanul fundamentális teológiát. Hittel tekint a jövőbe, és bízik abban, hogy tehetségét és tudását gyümölcsözően tudja a bencés közösség és a magyar teológia szolgálatába állítani.

Forrás és fotó:
Pannonhalmi Főapátság

Az Istennel együtt meghozott döntés

Örökfogadalmat ünnepeltek a bencéseknel

Kicsi nagyköveteket fogadott az egri érsek

Kreatív feladatokat kellett megoldaniuk azoknak a diákoknak, akik jelentkeztek a Kicsi nagykövet elnevezésű versenyre. Területenként díjazták a pályázókat, Heves megyében Ternyák Csaba egri érsek volt a program fővédnöke. A főpásztort és Horváth László országgyűlési képviselőt Strack Marika ötletgazda köszöntötte az Egri Érseki Palota madaras termében tartott augusztusi eredményhirdetésen.

rek régebben szinte kizárólag követeken keresztül jutottak el az emberekhez, a követek pedig egy egész közösséget képviseltek.

Heves megye kicsi nagykövete Sepelye Natália lett, Balázs Lili a kultúra kicsi attaséja, Sza-

bó Zsombor kicsi sporttassé, szeptember végén az országos döntőn ők képviselik a megyét.

Az ünnepélyes átadó végén az esemény résztvevői luftballonokat eresztettek a magasba.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye

Találkozás Krisztussal a hegyen

Diakónusszentelést ünnepeltek Nyírbátorban

Úrszínváltás ünnepén, augusztus 6-án szentelte Szocsa A. Ábel megyéspüspök a Nyíregyházi Egyházmegye diakónusává Csizma Balázs Richárdot a nyírbátori görögkatolikus templomban.

A Nyírbátori Görögkatolikus Parókia tavaly ünnepelte alapításának centenáriumát. Idén megadatot, hogy a búcsú alkalom diakónusszenteléssel teljessé ki a közösség legszebb ünnepévé az évben.

Csizma Balázs végzett papnövendékként már 2019 óta szolgál Kiss Zsolt esperes-parókus atya mellett: a nagy múltú egyházközségben adódó feladatokat lelkipásztori kisegítőként végezte. Diakónussá szentelése után a főpásztor továbbra is ebbe a közösségbe nevezte ki őt. Így vált szentelése a közösség saját ünnepévé is. A képviselő-testület és a hívek nevében a

A prédikáció kiindulópontja az a gondolat volt, hogy amikor az ember találkozik valakivel, más emberként folytatja útját, mint amilyen azelőtt volt. Így hát a találkozásokban benne rejlik a változás lehetősége.

A főpásztor az evangéliumi találkozásokra irányította a hallgatóság figyelmét: hogyan alakította és formálta a tanítványokat és hivatásukat Jézus Krisztus. A változás egyik állomása volt számukra Jézus Tábor-hegyi átváltozása.

A szentelendő az oltár elé lépve kézzel által különleges kegyelemben részesül, melyben egykor a tanítványok is. Egyszer valamikor

lyet minden fölszentelt diakónus és pap is megkap Krisztustól? Természetesen a tanítványok sem ragyogtak – legalább is nem szó szerint –, Balásznak sem az arcán, hanem az életvitelében, a szívében kell megőriznie ezt a fényt, ragyogást, ami a szenteléssel jár.

A találkozások örömeinek és életünkre gyakorolt hatásának jelentőségéről szólva így fogalmazott: „Aki az Úr Jézussal találkozott, annak nem folytatódhat ugyanúgy az élete. Jobb emberré kell válnia. Ha a mai szertartás után csak egy kicsivel is jobb emberként mennénk haza, s mi a hétköznapi napokban azokat, akikkel találkozunk, csak egy kevéssel tudnánk jobb emberré tenni, ők pedig hasonlóan másokat, s folytathatnánk a sort – milyen szép lenne ez a világ: nem lennének háborúk, nem lenne gyűlölködések.

Van lehetőség a változásra! Közvetítsük Krisztus ragyogását, szeretetét azok felé, akikkel találkozunk, hogy jobb legyen a világ!”

A liturgia végén elhangzottak a megyéspüspök ezüst papi mellkereszttel ajándékozta meg Kiss Zsolt esperes-parókus atyát, aki a templom és környéke szépítésén, megújításán szüntelenül fáradozik, és a kö-

zösség formálását, valamint Balázs terelgetését is vállalta, s aki ezelőtt 29 évvel szintén Úrszínváltás ünnepén kapta meg a Szentlélek kegyelmét.

Majd a hierarchia az ünnepen szokásos módon gyümölcstöt szentelt. Végül kötetlenebb formában, agapén beszélgethettek a hívek, a papok és a főpásztor a parókia udvarán.

Szöveg és fotó: P. Tóth Nóra
Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye

Szent Liturgia elején elhangzott köszöntés is ezt igazolta.

A szertartáson együtt imádkozott az ünneplőkkel Szabó Tamás pasztorális helynök, valamint több fiatal és idősebb áldozópap – összesen nyolcan –, akik jól ismerik a szentelendőt.

Szocsa Ábel püspök így fordult prédikációjában Csizma Balázshoz: „Ez a nap számra találkozás Krisztussal a hegyen. S e találkozás után másképp kell élned, mint ahogyan eddig tetted.”

Balázs szívét is megérintette az Úristen, aminek hatására mindent félretett, és elhatározta, Krisztust akarja követni. A szenteléssel ez mélyül tovább – magyarázta a püspök. Megszólítva a szentelendő feleségét arra buzdította, hogy emlékeztesse férjét olykor erre.

A kérdés inntől kezdve elkíséri a felszenteltet egy életen át: „Vajon tudja-e azt a fényességet, azt az isteni kegyelmet közvetíteni, melyben a tanítványok részesültek, s ame-

Bálint Sándor boldoggá avatásáért imádkoztak

Augusztus 6-7-én tartották a szeged-alsóvárosi ferences templomban a Havas Boldogasszony-búcsút, melynek keretében Bálint Sándor boldoggá avatásáért is imádkoztak. A szegedi néprajzkutatóért Gyulay Endre nyugalmazott püspök mutatott be szentmisét.

A kétnapos szegedi rendezvénysorozat folyamán Bálint Sándorról is megemlékeztek: szombaton megkoszorúzták a néprajzkutató emléktábláját a Pálffy utcában, továbbá emléksétát szerveztek, majd koszorúzták a Mátyás téren.

Az alsóvárosi templom búcsúünnepén szentmisét celebrált többek között Szaplanczy Miklós görögkatolikus esperes és Majnek Antal kárpátaljai püspök. Tartottak szentmisét a hivatásokért, az elhunytakért, az édesanyjai és édesapai hivatásokért, a családokért és a békéért, illetve a betegekért, idősökért és orvosokért is.

A „legszögedibb szögedi” boldoggá avatásáért Gyulay Endre nyugalmazott püspök vezetésével imádkoztak a hívek augusztus 6-án, szombaton délután, a búcsúünnepet megnyitó szentmisén.

Szentbeszédében Gyulay Endre püspök az- al kapcsolatban tett fel kérdéseket, hogy vajon a mai világban, ahol rengeteg a bosszúállás és korrupció, mennyire vesszük komolyan az isteni küldetést, illetve hogy az imádkozás valóban beszélgetés-e Istennel.

A szónok felidézte Jézus életének azon eseményeit, amelyek próbatételt jelentettek

Mária számára. Kiemelte: a Szűzanyának minden pillanatban Isten Fia volt a fontos, nem saját maga. A legnehezebbet is képes volt vállalni, hogy nekünk, embereknek meglegyen az üdvösség lehetősége. Végig hűség volt, mert tudta, hogy ez az áldozat a világ minden emberéért van – mondta a nyugalmazott püspök.

Bálint Sándor, aki maga is sokszor járt a ferences templomban, és azon dolgozott, hogy a magyar vallásos kultúrát mindenki számára

közkinccsé tegye, példaképként tekintett Máriára – idézte fel a szentmise főcelebránsa.

A szegedi néprajzkutatóért bemutatott szentmise végén azért imádkoztak, hogy Alsóváros szülöttét mielőbb a boldogok között üdvözölhessük. Gyulay Endre nyugalmazott püspök emlékeztette a jelenlévőket, hogy az imát otthon is bármikor el lehet mondani.

Forrás: delmagyar.hu;
Szeged-Csanádi Egyházmegye
Fotó: Karnok Csaba

Ötödször rendezték meg a nyári pedagógusakadémiát

Augusztus 3. és 6. között rendezték meg a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézetének szervezésében a Gál Ferenc Egyetem Gazdasági Karán, Békéscsabán, a „Járd végig!” program keretében a nyári pedagógusakadémiát, amelyen több száz külföldi magyar pedagógus vett részt.

A kormányzati támogatással megvalósított és a nemzeti összetartozás megerősítését szolgáló szakmai program kiemelt célja a Kárpát-medencei összmagyar kapcsolatok erősítése és mélyítése volt.

Az V. Kárpát-medencei Nyári Pedagógus Akadémia

Az előadások témái a következők voltak: kötődés; a szeretet mint a nevelhetőség alapja; hogyan lehet megküzdenni a pedagóguspálya nehézségeivel; milyen hatékony mentálhigiénés eljárások alkalmazhatók a mindennapokban a pedagógiában; a peda-

A résztvevők betekintést nyerhettek a nemzetiségi nevelés magyarországi gyakorlatába, illetve a magyarság erősítését célzó előadások keretében a trianoni békediktátum történeti megközelítését is megismerhették; mindemellett az anyanyelv és nemzeti identitás témakörét is körbejárták az előadók.

A plenáris előadások, műhelymunkák, workshopok mellett a nemzeti kultúra gyűjteményeinek, intézményeinek a megismerésére is lehetőség nyílt, mert minden szakmai programhoz kulturális, szabadidős, rekreációs programok kapcsolódtak, a művelődési alkalmak mellett a feltöltődést, a mentálhigiénés támogatást szolgáló.

A program keretében eddig több mint ezer nyolcszáz külföldi magyar pedagógus vett részt az anyaországban, a Dél-Alföldi Régióban, a Szeged-Csanádi Egyházmegye intézményének szervezésében megvalósult nyári akadémián.

Az őszi időszak is izgalmasnak ígérkezik, hiszen újra megrendezik a SZEGEPI és a GFE Szarvasi Gyakorlóintézményének együttműködésével a Kárpát-medencei Pedagógiai Konferenciát és Módszertani Napokat.

Forrás és fotó: Szeged-Csanádi Egyházmegye

résztvevőit a program szakmai vezetője, Bíró Gyula egyetemi docens köszöntötte. Elmondta: idén háromszázhatvan külföldi magyar pedagógus érkezett Békéscsabára és Szarvasra; az előadók az anyaország egyeteméről kaptak meghívást az Akadémia programjára.

gógia történetének aktualitásai jelenkorunkban; a pedagógia újszerű megközelítési módja a pedagógusképzés és köznevelés rendszerének vonalán; a digitális pedagógia és az okoseszközök használatának jelenkori kihívásai; nyelvtanítási megközelítések és technikák a gyakorlatban.

Megtapasztalni a mennyországot a szentmisén

Urunk színeváltozása-búcsú Győr-Újvárosban

Augusztus 6-án, Urunk színeváltozásának ünnepén tartották a győr-újvárosi templom búcsúját. A szentmisét Lukácsi Zoltán, a győri székesegyház mesterkanonoka, a templom plébánosa mutatta be, a homíliát Gulyás Vilmos hatodéves papnövendék mondta, akit Veres András megyéspüspök idén júniusban szentelt diakónussá.

A Győri Egyházmegyében a győr-újvárosi az egyetlen templom, melyet Urunk színeváltozásának tiszteletére szenteltek fel.

Az ünnep csendes szentségimádással kezdődött. A szentmise zenei szolgálatát az újvárosi templom szköljája végezte, akik többek között Kodály Zoltán Magyar miséjét, valamint Marco Frisina Anima Christi című kórusművét adták elő.

Gulyás Vilmos diakónus a színeváltozás eseményéről elmélkedett. Elmondta, hogy Jézus életének egy olyan pillanatára emlékezünk ezen a napon, amikor megmutatta az Ő isteni dicsőségét. Azt a dicsőséget, amit az emberi természet felvételekor elrejtett, és ami a feltámadáskor is rejtve volt, de a Tábor hegyén megmutatta dicsőségét az Őszövetség két képviselőjének, Mózesnek és Illésnek, valamint a kiválasztott apostoloknak: Péternek, Jánosnak és Jakabnak.

Jézus fölment a hegyre imádkozni a három kiválasztott apostollal. A hegy minden vallásban az Istennel való találkozás helye. Mózes a Sínai-hegyen találkozik Istennel, Illés próféta pedig a Hőreben. És mintha újra megtörténnének ezek a találkozások: Mózes és Illés a Fiúisten elé járul, és vele beszélgetnek, vele vannak, és szemlélik az Ő dicsőségét. Hasonló a találkozás, de mégis más. Mózes és Illés sem tekinthettek Istenre e földi életben: befödtek mindig az arcukat, amikor Istennel találkoztak. De itt rátekinthettek Isten arcára, sőt nemcsak ők, hanem az apostolok is, és ez már előrevetíti a szenvedéstörténet egyik elemét, a templom függönyének kettéhasadását. Láthatóvá vált az Isten. Rá lehet tekinteni. A Tábor hegyén ugyan csak a kiválasztottak számára vált láthatóvá, de a Golgota hegyén már min-

denki rátekinthet az Isten arcára. Mindannyian a végtelenül szerető Isten arcára nézünk – ez minden szentmisében megtörténik, még ha rejtetten is. Jézus elrejtette az istenségét a kereszten, de szeretete láthatóvá válik, és láthatjuk, valahányszor az Eucharisziára tekintünk. Jézus önmagával táplál minket, így a mennyország jelenik meg a szentmisén.

Az Atyát dicsőítjük a Fiú által a Szentlélekben. A szentmisén jelen van az egész Szentháromság, jelen van az egész Egyház: a megdicsőült, a szenvedő, valamint a zarándok Egyháza is. Így hív minket Krisztus, hogy találkozzunk vele a szentmisén. Valójában a Tábor hegyén is ez történik: a mennyország jelenik meg. Jézus ott volt az ő szentjei társaságában, színről színre látták az Urat az ott lévők. S ezért mondta Péter apostol azt, hogy jó itt lenni. Megtapasztalták az apostolok a mennyek országát. Az üdvösségbe nyertek betekintést, még ha csak néhány pillanatra is.

Életünknek az a célja, hogy sugározzuk Krisztust, szavainkkal és tetteinkkel tanúságot tegyünk róla, hogy így eljuthassunk az Ő örök boldogságába.

Halljuk meg Jézus hívását, menjünk vele életünk útján, és tapasztaljuk meg sokszor a Tábor hegyi élményt, akár itt a templomban, de bárhol máshol a világban is: érezzük meg Isten jelenlétét. Kövessük Jézus tanítását, hogy majd amikor újra eljön, akkor mi is Péter apostollal ki tudjuk mondani: „Mester, jó itt lenni! Jó veled lenni!” – biztatott az ünnep szónoka.

A záróáldást követően a hagyományokhoz híven a papság és az asszisztencia levonultak az Újvárosi Segítő Szűzanya kegyoltárhoz hálát adni a búcsúünnep minden kegyelméért, és ismét a Segítő Szűzanya oltalmába ajánlották városrészüket, az Újvárosban istenkereső lelkeket, az egyházközséget és minden jó szándékú embert.

A szentmise után szeretetvendégségre invitálták a megjelent híveket.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Vaday Tamás

Sajtóapostolok találkozója

Az egyházközségi lapok és honlapok szerkesztőinek immár XX. országos találkozója Székesfehérváron tartja a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) és a Magyar Kurír szeptember 16. és 18. között.

A három nap során a résztvevők bepillanthatnak a Székesfehérvári Egyházmegye médiamunkájába. A rendezvény kezdőnapján a jelenlevők megismerkedhetnek a felújított és újrászentelt székesfehérvári székesegyházzal, ahol Spányi Antal megyéspüspök mutat be ünnepi szentmisét.

A péntektől vasárnapig zajló eseménynek és a résztve-

vőknek a Szent Gellért Hotel ad otthont, az étkezésekre is itt kerül majd sor. Ez alól egy kivétel lesz: szombaton délután ugyanis meglátogatják hazánk legősibb kegyhelyét, Bodajkot, amely az utóbbi időben újra igazi zarándokközponttá nőtte ki magát. (Az előesti mise után az igazán hangulatos búcsújáró helyen költözik el a vacsorát is.)

A bodajki kegyhely mellett a székesfehérvári zarándokközpontot és a püspöki palotát is meglehetik a résztvevők, valamint szakmai előadásokra és beszélgetésre is sor kerül.

A találkozót a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége támogatja, a megemelt költségek nagy részét magára vállalva. A program támogatott részvételi díja 12 000 forint/fő, ami magában foglalja a képzés díját, a szállást és az étkezések költségeit.

Jelentkezni a sajtoapostol@gmail.com e-mail-címen és a MAKÚSZ számlájára 6000 forint előleg befizetésével lehet. A jelentkezés határideje: 2022. szeptember 9. A jelentkezéshez töltsék ki a regisztrációs lapot, és küldjék el a sajtoapostol@gmail.com címre!

Számlázással kapcsolatos ügyekben az alábbi e-mail-címre küldjék el a kérdéseiket, adataikat: werner-nagy.eszter@katradio.hu

Fotó (archív): Győri Egyházmegye

Az Ukrajnából menekülőkért

Újabb segélyszállítmány Hamburgból

Augusztus 4-én, a késő esti órákban immár negyedik alkalommal érkeztek Nyíregyházára Németországból a hamburgi kutyás mentők (BRH-Rettungshundestaffel Hamburg) munkatársai, akik újabb segélyszállítmánnyal támogatják az Ukrajnában dúló háború ártatlan áldozatait és a háború elől menekülőket.

A BRH-Rettungshundestaffel szervezete által meghirdetett gyűjtésben számos neves személyiség és művész is közreműködött. Ennek eredményeként jelentős értékű és nagy mennyiségű adományt szállított Magyarországra a kutyás mentők hét önkéntese egy emelőhátfalas tehergépkocsival. Az adományok a Nyíregyházi Egyházmegyei Karitásztárába, a Szent Miklós-házba kerültek, ahonnan ezek túlnyomó többségét a határon túlra, kisebb részét a Magyarországra menekült személyek megsegítésére viszik tovább a Karitászt munkatársai.

A karitásztárában felhalmozott dobozokban nagyrészt higiéniai eszközök, mosószer, öblítők, kézfertőtlenítők, felnőtt pelenkák, mobil mosdók vannak, de powerbank, tartós élelmiszerek, gyógyá-

szati felszerelések, ruhák, takarók és állateledel is található. Mindezt a raktárban Oláh Tamás, a Nyíregyházi Egyházmegyei Karitászt igazgatója

mutatta meg a Nyíregyházi Egyházmegye munkatársának az átvétel másnapján.

Szöveg és fotó: P. Tóth Nóra
Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye

„Keresztény vagy? Normális vagy? Normális vagy!”

Lelkigyakorlatos tábor a bugaci Hittanyán

A fenti címmel rendezték meg immár 31. alkalommal az ifjúsági lelkigyakorlatos tábor a Bugac és Mórícgát határán fekvő Hittanyán. Közel kétszáz fiatal és gyermek gyűlt össze július 31-től augusztus 7-ig, hogy hitében erősödjön, közösségi élményekben gazdagodjon – számolt be Finta József általános érseki helynök, táborvezető.

resztény identitásukhoz, az abból fakadó erkölcsi magatartáshoz. Pedig a Jézus által tanított és bemutatott életforma nagyon is természetes, igazán embernek való, normális – míg éppen az attól eltérő magatartásmódok feszegetik egyre inkább a normalitás határait, mennek szembe a természetességgel. Erről hallgathattak figyelemre méltó előadásokat a táborozó fiatalok többek között Farkas István piarista szerzetestől, Uzsálné Pécsi Ritától, Vágvolgyi Gergelytől, valamint Geszler Péter és Finta József atyától. A gyerekek pedig Joó Balázs, Ruszó Norbert és Gyöngyösi Balázs atyától hallhattak értékes gondolatokat.

A szerdai napon az Áldott Légy Teremtésvédelmi Egyesület munkatársai szerveztek érdekes játékokat, vetélkedőket a tábor csoportjainak a keresztény teremtésvédelem jegyében. Szombaton ellátogatott a Hittanyára Bőjte Csaba ferences testvér is, aki a maga szokott módján lelkesítette a fiatalokat és a nap számos vendégét.

A lelki tartalmakon, a mindennapos szentmiséken, imádságokon, előadásokon és csoportbeszélgetéseken felül sok játékos, vidám közösségi program is hozzájárult ahhoz, hogy a gyerekek, fiatalok igazán otthonosan érezhessék magukat a Hittanyán.

A hetet Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek szentmiséje zárta augusztus 7-én, vasárnap délután.

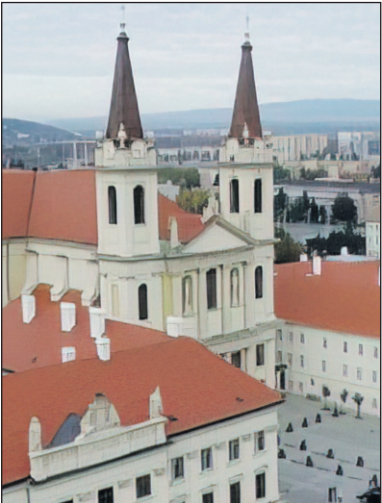
Forrás és fotó: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye

Családi fesztivált és kirakodóvásárt rendeznek Szombathelyen

A nyár utolsó napjaiban az I. Életforrás Családi Fesztivált és Kirakodóvásár kínál izgalmas programokat Szombathelyen.

Augusztus 23. 19 óra – Soltis Lajos Színház: Szerencsés MáriaHelyszín: Brenner János Kollégium udvara
Augusztus 24. 19 óra – Eperjes Károly önálló estje. Összeállítás 20. századi, Istent kereső magyar költők műveiből (Babits Mihály, Ady Endre, József Attila, Pilinszky János, stb.). Közreműködik Négyessy Katalin gordonkaművész. Helyszín: Brenner János Kollégium udvara
Augusztus 27–29. – Kirakodóvásár szerzetesrendek és egyházi intézmények kézműves termékeiből: levendulaszörpök, sörök, borok, gyógynövényes csokoládék, szalas teák, likőrök, kozmetikumok, lekvárok, mézek, borcetek, salátalaajlok. Helyszín: a székesegyház előtti tér

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

A Házás Hétvége apostolai

Beszélgetés a Csanády házaspárral 60. házassági évfordulójuk alkalmából

Csanády Mihály és Márta idén Szent Adalbert-díjat kaptak, amelyet több évtizeden át tartó, kimagasló szolgálatuk elismeréseként vehettek át mint a Házás Hétvége hazai alapítói és apostolai. A házaspár idén augusztus 9-én nagy családi ebéddel, két nappal korábban pedig agapéval egybekötött hálaadó szentmisével ünnepelte a 60. házassági évfordulóját. Az ünnep előtt készítettünk velük interjút közösen megélt éveikről. Balatonakaratyán, a családi nyaralójuk teraszán beszélgettünk.

– Nevük összefonódott a Házás Hétvége lelki-séggel, még a Magyar Katolikus Lexikonban is szerepelnek a mozgalmat ismertető szócikk szövegében. Hogyan kezdődött a közös életük?

Márta: Két nagyon különböző családból érkezünk. Mihály vidékről, én fővárosi értelmiségi polgári családból származom. A szüleim elváltak, így pontosan tudtam, mit várok el egy kapcsolattól, tudatosan készültem a párválasztásra, nem akartam elkövetni a szüleim hibáját. Sokan udvaroltak nekem, a Műegyetemre jártam, gyakran voltam férfitársaságban. Kértem az Úrtól, mondja meg, hogy férjhez menjek-e, vagy jelentkeznek Kisarósról az apácákhoz. Alkút kötöttem az Istennel, s az Úr azt mondta, menjek csak férjhez, és találkoztam Misivel.

Mihály: 1958-ban ismerkedtünk meg. Az a kor, nem sokkal a forradalom után, nem nagyon kedvezett az ismerkedésnek. Az emberek féltek, bezárkóztak, a kis keresztény közösségeknek csak titokban, lakásokban elbújva volt lehetőségük összejárni.

Márta: Vegyész-mérnöknek tanultam. Akkoriban Szabó József volt a Műegyetem lelkésze, szigorúan titkosan, természetesen. Jártak hozzá hittanra vidéki fiúk, akik nem tudtak Budapesten keresztény lányokkal ismerkedni. Megkerestek, hogy megszerveznék-e egy ismerkedős estét, ahol találkozhatnak ezek a fiúk néhány katolikus lánnyal. Volt egy lányokból álló nagyobb baráti köröm, s végül Pásareten, a Júlia utcában, egy lakásban jött létre a találkozó. Vizsgáról érkeztem, ezért elkéstem, de végül ott ismertük meg egymást.

– Szerelem volt első látásra?

Mihály: Mártának sokan udvaroltak, nem gondoltam, hogy esélyes lehetnék nála. AMűegyetem zenekarában játszottam, ő pedig az énekarban énekelt. Ott többször összefutottunk később, akkor kezdtem udvarolni neki. A Kálvin-kertbe, egy szabadtéri koncertre hívtam meg először.

Márta: Sokan kérdezik, hogy lehet ennyi időt kibírni együtt. Erre mindig azt mondom, hogy mi nagyon komolyan készültünk a házasságra. Törekedtünk arra, hogy jól csináljuk. Ennek ellenére nagyon sok mindent elrontottunk, de aztán sikerült új szárnyakat adnunk a házasságunknak.

– Hogyan lehetett abban az időben tudatosan készülni keresztényként a házasságra?

Márta: Volt néhány jó könyv, röplap, mint például a *Felettébb nagy titok* – A Biblia a házasságról, egy 1950 utáni aprónyomtatvány, azokat olvasgattuk. Turi Lajos volt a lelkipapunk, vele titokban rendszeresen összejártunk lakásokon, több jegyesspárral együtt. Előtte már volt börtönben, aztán újra lecsukták, szerepeltünk a hivatalos jegyzőkönyvekben mint „megtévesztett fiatalok”, akik klerikális befolyás alá kerültek.

Mihály: Végül 1962-ben Kerényi Lajos atya adott össze minket. Márta a barátnőivel a Krisztina téri temp-

ve élünk majd egymás mellett? Huszonkét év házasság után aztán be-robbant az életünkbe a Házás Hétvége.

– Önök a lelki-ségi mozgalom alapítói Magyarországon. A Házás Hétvége több ezer házaspár lelkiéletét és kapcsolatát újította meg. Mesélnének a kezdetekről?

Mihály: 1983-ban az NDK-ból jött egy német házaspár, szerették volna Magyarországon is meghonosítani az Amerikában, majd egész

tagjai vagyunk, de már nem mi látjuk el a vezetői feladatokat, és nem mi szervezzük az alkalmakat.

– Mi a Házás Hétvége titka, mitől lett ennyire sikeres?

Márta: Azt hiszem, a fő kincse az, hogy az érzéseket írásban közlik egymással a résztvevők. Az érzéseinkért nem vagyunk felelősek, leírhatom, kimondhatom őket. Ez felszabadítja a férfiakat is, láthatják, hogy ez nem valami csöpögős, nőies érzélgősség, hanem egy objektív dolog, ami bennünk van, és befolyásolja a tetteinket. A férfiak nehezebben tudják kifejezni az érzelmeiket. Az érzések nem jók vagy rosszak, erkölcsileg nem értékelhetőek, nem vagyok felelős értük, csak a tetteimért. Amikor ezt egy logikusan gondolkodó férfi is megérti, arra a későbbiekben építeni lehet. Írás közben nincs előttem a másik arca, nem befolyásolnak a reakciói, nem hallgatok el, ha azt látom, hogy nem úgy hatnak rá a szavaim, ahogy szeretném. Így a legmélyebb érzéseinket is leírhatjuk.

– Hogyan lehet tartóssá tenni egy hétvége lelki hatását, hogy ne csak egyszeri alkalom maradjon?

Márta: Ez titok, erről nem beszélünk. Egy bevált módszertant vetünk át. Ha ezt komolyan veszik a résztvevők, akkor a házasságukban tartós minőségi javulás következik be. A házás hétvégés párokat nem hagyjuk magukra, megtartó közösséget is kapnak, társakat, akikkel rendszeresen találkoznak.

– Melyek a legmaradandóbb emlékeik, amelyeket a lelki-ségi mozgalomnak köszönhetnek?

A Csanády házaspár idén tavasszal Mohos Gábor segédpüspöktől vette át a Szent Adalbert-díjat Esztergomban

házaspár lakásában volt. A kettő együtt elég nagy volt ahhoz, hogy az előadásokat meg tudjuk tartani, és elszállásolhassuk a párokat. A gyerekeket addig elküldtük a barátaihoz, ott is aludtak. A belügyminiszter éppen a szomszédos telken lakott, állandó ór volt nála szolgálatban, aki le is adta neki a drótot, hogy túl sok ember van nálunk egy lakásban.

Márta: Nagyon lelkesek voltunk, minden szabadidőnket beáldoztuk, hogy a Házás Hétvége működhessen. Szükségünk volt erre a változásra, éreztük, hogy valami nagyon fontos dolognak lehetünk a részesei. Telefonunk nem volt, Misi a munkahelyéről tudott csak telefonálni, hogy megszervezze a találkozókat. Mind a mai napig több házás csoportnak

és hogy a közösségeink minden külső körülmény ellenére is működnek, növekszenek, gyerekek születnek. A vendégeink fele sírt a meghatottságtól, amikor megosztották velünk a nálunk átélt élményeiket.

– Ki volt az a pap, aki felkarolta itt hon a Házás Hétvége ügyét?

Márta: Blanckenstein György volt az, aki teljes mellszélességgel mel-lénk állt. Egy osztrák házaspár beszélt vele még a legelején. Azt mondták neki, hogy akkor tudja megvetni a lábát a mozgalom Magyarországon is, ha lesznek olyan párok, akik az alkalmakat tartják, és egy olyan pap, aki részt vesz a hétvégéken, s a szentségek kiszolgáltatásával támogatja a közösség munkáját. Pécsen is voltak kezdeményezések, Bíró László püspök atya az ot-tani híveknek lefordította és továbbadta az európai Házás Hétvége lel-kületével kapcsolatos írásokat.

– Volt olyan eset, amikor sikerült megmenteniük egy mély válságban lévő házasságot?

Mihály: Sok ilyen volt. Rengeteg időt igényel egy házasság megmen-tése, és mindig bizonytalan marad az eredmény. Nem lehet elengedni a házasfelek kezét, később is szükségük van a támogatásra. Mindkét felet meg kell hallgatni, ezek nagyon mély beszélgetések, amire nem kerülhet sor nagy közösség előtt, csak négyesben. És időről időre mindig rájuk kell telefonálni, akkor is, ha már úgy érzik, rendbe jött a házasságuk, soha nem szabad egyedül hagyni őket. Sajnos volt olyan is, amikor későn érkezünk, és már nem tudtunk segíteni.

– A saját gyerekeik ebben a lelkiületben nőttek fel. Viszik tovább a szüleik lelkesedését a Házás Hétvége terjesztésével kapcsolatban?

Márta: A fiaink kis-korukban „szülőjavító-nak” nevezték a Hét-végét. Nem szerették, hogy el kellett menniük otthonról, amikor a lakásunkban voltak a találkozók, de azért megértették. Később előfordult, hogy ők irányították hozzánk a barátaik szüleit, be-szervezték őket is. A négy fiúból három ma is házás hétvégés.

– Gyönyörű családjuk van: négy fiú, tizen-nyolc unoka, öt déd-unoka. Hogyan telnek mostanában a napjaik?

Márta: Nyugdíjasok vagyunk már hosszú évek óta. Határozott napi-rend szerint élünk, hogy legyen valami rendszer az életünkben. Mihály ébred korábban, így ő készíti a reggelit, én pedig az ebédet. Ebéd után pihenünk kicsit, rádiót hallgatunk, délután aztán elintézzük a teendőket. Sokszor társasjátékozunk, és aktív nagyszülők vagyunk. Esténként közö-sen imádkozzuk a zsolozsmát és a rózsafüzért, utána megbeszéljük, ho-gyan töltjük el az estét. Bár egyre többet kell orvoshoz járnunk, mégis nagyon ideális, békés időskort élünk meg együtt.

Bencze Zsuzsanna
Fotó: Lambert Attila

Amikor a naplementében elfogy a szél

(Folytatás az 1. oldalról)

Az iskolalelkész, Laci atya, röviddel azelőtt tért haza Bostonból, frissen megerősített vitorlás-jogosítvánnyal, az Atlanti-óceánon szerzett vízi jártassággal és a vitorlázás iránti nagy lelkesedéssel. Fel sem merült benne, hogy ennek itthon folytatása lehet azon túl is, hogy vitorlásokat modellez. Ám a gondviselés hajóhoz juttatta, s innentől kezdve minden további lépés is a gondviselészerűen alakult.

Trélerrel szállítható – nem tőkesúlyos, tehát a vízből kivehető – hajó az Iloba. Hatszemélyes, kéttonnás, a méretéhez képest nagy motorral. Svédországból közösségi összefogással jutott haza. Ehhez tréler kellett, s a vontató autót csak speciális jogosítvánnyal rendelkező ember vezethette. De megoldódott a hazahozatal, és a felajánlásoknak köszönhetően azóta is minden évben sikerül nyárra vízre helyezni, télre pedig a tárolóhelyére szállítani a hajót.

A vitorlázás költséges tevékenység, az Iloba azonban öt év alatt már sok száz embert juttatott hozzá a vízi élmények megtapasztalásához, többségében olyanokat, akiknek máskülönben erre nem lenne módjuk. Voltak, akik csak néhány órára hajóztak ki a vitorlással, mások egyhetes lelkigyakorlatot végeztek a fedélzetén – sok mindent látott már ez a hajó.

A kapitány szerint az az ideális, ha legalább két napot tölt valaki a hajón, akkor érez rá igazán arra, mit is jelent vitorlázni. „Ezen a kis hajón tulajdonképpen koncentrált formában éli meg az ember az életet. Van, amit nekem kell megtennem: én húzom fel a vitorlát, én állítom szélbe, figyelem az időjárást. Sok minden rajtam múlik, ugyanakkor sok minden nem. Meghatároz az időjárás, az előre nem látható meghiúsodások. Akarhatom bármennyire, mégsem én irányítok. Sok tényező összjátéka a vitorlázás. Össze kell hangolódni a hajóval, a természettel, az együtt utazó emberekkel, Istennel, és akkor szinte bármerre mehetünk. A vízen jelen van egyfajta kiszolgáltatottság, de nem teljes. Én irányítok, hiszen én állítottam össze a vitorlázatot, de közben egyáltalán nem csak tőlem függ, hogyan haladunk. Igazi szépség és nagy kihívás is megélni ennek a dinamikáját, ráérezni, hogy meddig vagyok én, hol van az Isten, és hol találkozunk. Az irányítani vágyó ember, aki erőből akarná legyőzni az akadályokat, itt megtapasztalja, hogy a szél nála nagyságrendekkel erősebb. Nekem erről szól a hajózás.”

Elek László atya gyerekkorában a nyarakat Balatonszárszán töltötte öt testvérével a családi nyaralóban. Már ekkor csodálta a vitorlásokat, de közelebbi kapcsolatba még nem került velük, csak rajzolta őket. Bostoni tanulmányai

idején alkalma nyílt arra, hogy beiratkozzon egy helyi vitorlasklub tanfolyamára, itt

és szinte centiről centire csúszunk befelé a közelítő éjszakában a keszthelyi kikötőbe.

va akár egy órán át sem kell a kormányhoz nyúlni, csak ülni mozdulatlanul, és az össze-

Reggelre aztán elállt a szél, elaludtam. Arra ébredtem, hogy kopogtak a hajó oldalán. Is-

van a felelősségével. „Én felelek az utasaimért. Nekem kell felmérnem, milyen időjárás

esetén mire van lehetőség. A hajó nagyon biztonságos, elvileg 90 fokból feláll, és annyi hungarocell van benne, hogy ha kilyukad, akkor sem süllyed el. De ismernem kell a határokat. Ma már biztonsággal tudok együttműködni a hajóval, ugyanakkor így is sok minden van, ami nem tőlem függ.”

A kiszolgáltatottságot nem könnyű elviselni. Az ember, különösen fiatalon, szeret irányítani, formálni akarja a világot. Rosszul éli meg, ha kifutnak alóla a dolgok, ha dolgozik valamivel, ami végül eltörik, ha az északi partra akar átjutni, de nem fúj a szél, ha mindent megtesz azért, hogy jól haladjon, de utoléri a vihar. El kell fogadni, hogy a vitorlás fedélzetén „a lehető legdrágábban és a lehető lelassabban jutsz el oda, ahol semmi dolgod nincs” – mondja a jezsuita hajós, és utal arra, hogy sokan félig illegálisan végigmotoroznak a tavon, mert az kényelmesebb.

Az Iloba és kapitánya időnként versenyezni is szokott. A lakóhajó számára a Balatonon rendezett barátságos versenyek jöhetnek szóba. A Svért Kupán kategóriájuk-

Az irányítani vágyó ember, aki erőből akarná legyőzni az akadályokat, itt megtapasztalja, hogy a szél nála nagyságrendekkel erősebb. Nekem erről szól a hajózás

alapozta meg a tudását. Aztán hat hétre elszegődött segédszakácsnak egy 40 méteres, tradicionális kétárbocos szkúnerre, ahol a sütés-főzés és a mosogatás mellett azt is megtapasztalhatta, hogyan működik együtt a legénység egy nagy hajó irányításában.

De mást is tanult. „Egy különleges világba csöppentem, igazán jóra való emberek közé, akik a hittel kicsit hadilábon álltak. Meséltek az életükről, láttam, milyen sebeket kaptak az Egyháztól. Már az sokat jelentett nekik, hogy találkoztak velem, közlelől láttak egy papot, aki kiszolgálja őket, vágja a halat, keveri a tésztát, és közben beszélget velük a hitről. Én pedig rengeteget tanulhattam tőlük az élet valóságáról, nagyon jó, szabad beszélgetések alakultak ki közöttünk. Szinte biztos, hogy nem tértek meg, de kicsit talán átalakult bennük valami, megszabadultak előítéletektől, valamelyest gyógyultak a jogos sérelmeik. Úgy gondolom, nem szabad kifejezetten térítő szándékkal közeledni senkihez. Azóta is ezt valom, és ehhez tartom magam mindig, ha olyan vendégek érkeznek a hajóra, akik a hittől távol állnak. Nem tukmálhatom rá másokra az én erkölcsi rendszeremet. De amilyen vagyok, ahogyan meghallgatom és kérdezem őket, ahogyan jelen vagyok közöttük, az hat rájuk.”

A jezsuita szerzetes elragadtatással mesél az óceánon, a maine-i szigetvilágban hajózza átélte élményeiről és erős balatoni kötődéséről is. „A magyar tenger gyerekkorom óta ismerem. Minden alkalommal lenyűgöz, amikor Balatongyöröknél ráfordulunk a keszthelyi irányra, aztán a naplementében elfogy a szél,

Csodálatos pillanatok ezek. Nem kell beszélgetni, okosakat mondani, imádkozni sem kell, csak lenni, miközben a hajó szép lassan mozdul velünk. Szeretem a naplementét, és csodálatosak a holdkeltek is, vagy az, ahogy egy-egy zápor végigsöpör a tavon, és a vízfüggöny eltakarja a fonyódi hegyeket. Lenyűgöznek a nagy széllel érkező viharok is, amikor nem jó ugyan a vízen lenni, de mellbevágó átélni, ahogy a szél tépi a vitorlát, dobálja a hajót, rángatja a köteleket... Félelmetes az az erő.”

Laci atya számára bizonyos értelemben remeteség a vitorlázás. Voltak nyarak az öt év során, amikor egy egész hónapra a hajóra költözött, és fogadta az érkezőket. Szegedi lelkipásztori szolgálata miatt idén csak rövidebb időszakokat tud a vízen tölteni, de most is várja a vitorlázni vágyókat. Az évek során megfordultak a hajón olyanok, akik lelkipásztorra érkeztek, és olyanok is, akiknek alig volt közük a hithez. A vendégekkel nagyokat beszélgetnek, időnként egészen mélyen is. Imádkoznak, reggeli dicsőretet mondanak a napkeltében a hajó orrában, este megosztásokat tartanak, a déli hőségben a tó közepén úszkálnak a vitorlás körül.

A vitorlázás leginkább a szemlélődésre ad alkalmat. „Amikor rátalálunk egy bizonyos egyensúlyra, amelyben mindenkinek megvan a helye, senki nem mozdul nagyot, csend van, a hajó a hullámok között szeli a vizet a naplementében – ennél szebbet nemigen tudok elképzelni. Csodálatos az a nyugalom, ahogy együtt van néhány ember, és nem kell egymáshoz szólni, csak lenni... Vagy éjszaka, amikor a vitorlákat jól beállít-

hangoltságban átélni, ahogy megy a hajó.”

A hajós mindig ki van téve a természetnek, a napsütés-

merősök a partról meglátták a svéd zászlót, gondolták, hogy én vagyok. Meghívtak reggelizni, és a vihar megpróbálta-

nek, a szélnek. Laci atya sok vihart átél, és megtapasztalta a gondviselés működését is. „Az egyik első viharban egyedül vittem a hajót. Vaksötét volt, villámok cikáztak, a hámamát szúrta az alázóduló víz. A vitorlát leeresztve, mentőmellényben kormányoztam a hajót. A motor időnként beakadt, a hajó körbe-körbe forgott. A villámfényben tájékozódva találtam meg végül a kikötő bejáratát. Egy másik alkalommal nem sikerült eljutnom el a kikötőbe, kint éjszaka káztam, miközben a szél folyamatosan tombolt, dobálta a hajót. Szemhunyasnyit sem aludtam. A viharban összeázott a mobiltelefonom, később a másik telefonom is.

tásai után már a szárazföldön, biztonságban élvezhettem a reggeli kávé. Sokszor megélttem a kiszolgáltatottságot, de mindig megláthattam a csodát is, Isten vigyázott rám. Ugyanakkor jól tudom, hogy számít a felkészültségem, az előrelátásom.”

Laci atya az öt év alatt sokat tanult. Lépésről lépésre ismerte meg önmaga és a hajó képességeit, határait. Folyamatosan törekedett arra, hogy minél biztonságosabb legyen a hajózás az Iloba fedélzetén. A GPS-ben ott vannak a kikötők koordinátái, a hajón mindennek megvan a helye, hogy az eszközök azonnal kéznél legyenek, ha szükség van rájuk. Kapitányként tisztában

ban a dicsőséges hatodik helyet érték el az induló hat versenyző közül. Laci atya szerint az Iloba komoly versenyzésre nem alkalmas, mert sok benne a felesleges súly. Azt mondja, őt nem igazán vonzák a versenyek, de idén egy bérelt hajóval negyedmagával elindult a Kékszalagon. Három társa a Regnum Marianumot, a cserkészet és a Kalazancius mozgalmat képviselte. A jezsuita kapitány úgy gondolja, „jó megismerni egymást, közösen fedezni fel a vizet, a szelet, az összehangolódás lehetőségét, és jó olykor felkérdezni egymás hajójának fedélzetére is”.

**Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila**

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órákor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület, Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órákor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest, V. kerület, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órákor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órákor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombaton 10 órától közös rózsafüzér-imádságra, melyet nemzetünk és hazánk lelki megújulásáért ajánlunk fel. Zarándokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. www.mariahaza.hu

Csobánka – Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódhatnak a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várnak a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2022. május 7-től október hónapig minden első szombaton a szentkúti kápolnában fél 11 órákor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órákor kezdődő szentmisére.

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órákor, a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest, V. kerület, Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) Augusztus 25-én 18 órától 28-án 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata a szabadító és gyógyító Jézusról. Szeptember 21-én 18 órától 24-én 13 óráig Barsi Balázs atya lelkigyakorlata. „Házaspárok, újítsátok meg szerelme-teket!” címmel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Hivatástisztázó lelkigyakorlatot tartanak Dömösön, 17-35 év közötti férfiak számára 2022. augusztus 25-e, csütörtöktől augusztus 28-a, vasárnapig. Jelentkezni lehet: Csépanyi Gábor atyánál, e-mail: gabcsep77@gmail.com. Jelentkezési határidő: augusztus 10., szerda.

MÉCS Napok – a lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják az együtt járó és a jegyespárokat, valamint a három éven belül házasodott házaspárokat 2022. szeptember 23-25 (péntek estétől vasárnap délutánig) a budatétényi verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba (1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot Mészáros Domonkos OP atya vezeti. Kedvezményes jelentkezési határidő: szeptember 7., jelentkezési határidő: szeptember 18.. További információ: <https://mecshonlap.hu>

BÚCSÚ

A Kisboldogasszony-bazilika búcsúja lesz Máriaemetén szeptember 8-án 18 órákor. A koncelebrált szentmise főcelebránsa és szónoka: Papp Tamás pápai káplán, remetekertvárosi plébános. Szeptember 11-én 11 órákor főpapi szentmisét celebrál és szentbeszédet mond: Horváth Zoltán protonotárius, kanonok, terézvárosi plébános.

HÁLAADÁS

A soproni Szent Imre-templom felszentelésének 25 éves évfordulóját ünneplik, „Rátaláltam, itt a helyem!” címmel. Az ünnepségorszagt nyitánya a 2022. augusztus 19-én, pénteken 18 órákor kezdődő kerekasztal-beszélgetés, melyen Turner Lajos, Kálmán Imre és Németh István plébánosokat hallhatják az érdeklődők. Augusztus 20-án, szombaton 16 órákor hálaadó szentmise lesz Dr. Veres András megyéspüspök vezetésével és a város papságával, a meghívott városvezetők és díszvendégek, valamint a hívő közösség együtt ad hálát Istennek az elmúlt huszonöt évről. Az ünnepi szentmisét a templom előtti téren szentetvendégség követi, majd 20.30-kor a plébánia Töviskorona zenekarának szolgálatával zenés, dicsőítő szentségimádást tartanak.

Jubiláns házaspárok hálaadása lesz Győrben 2022. szeptember 3-án, 10 órákor a Püspökvár udvarában (9021 Győr, Káptalandomb 1.). Azon házaspárokat várják, akik ebben az esztendőben ünneplik szentségi házasságkötésük 5., 10., 15. (stb.) évfordulóját. Az eseményre való regisztráció minden esetben a plébánián történik. Jelentkezési határidő: legkésőbb 2022. augusztus 10-én, 24 óráig. A sikeres regisztrációról, illetve a tudnivalókról az illetékes plébános ad tájékoztatást a házaspároknak. Bővebb információ: <https://gyor.egyhazmegye.hu>

CSALÁDI NAP

A Pécsi Egyházmegye hagyományteremtő szándékkal 2022. augusztus 20-án a püspökség területén egész napos egyházmegyei családi fesztivált szervez „Kovács” címmel, a

„Rózsakerttől a Püspöki Palotáig” alcímmel. Az első alkalommal megrendezésre kerülő rendezvényre 10 órától hívják és várják a szervezők az egyházmegye minden egyházközségéből a híveket, kicsiket és nagyokat, fiatalokat és időseket, családosoakat és egyedülállókat egyaránt.

MEGHÍVÓ

A Keresztény Édesanyák Szent Mónika-közösségeinek országos találkozójat tartják 2022. augusztus 27-én, szombaton 9-15 óra között Budapesten, a városmajori Jézus Szíve-templomban. (Budapest, XII. kerület, Csaba u. 5.) A Község 30. évfordulójára szeretettel várják az édesanyákat. Részletek: <http://www.szentmonika.hu>

Jubileumi Szeretettláng Fesztivál – hatvan éve kapta a világ az első Szeretettláng-üzenetet. 2022. augusztus 27-én, szombaton 9-18 óráig ismét megrendezésre kerül a Szeretettláng Fesztivál a máriaremetei Kegyetemplom-bazilika szabadtéri oltáránál (Budapest, II. kerület, Templomkert 1.). A programok többek között: egész nap tanúságtételek és előadások hazai és nemzetközi meghívottakkal, szentmise, szentségimádás, közös dicsőítő énekek. További információ a Szeretettláng Mozgalom honlapján található: <http://szeretettlang.hu>

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

Lemezbemutató jótékonyági nagykoncert lesz „Templom és iskola – Mindent, vagy semmit” címmel a Ráti Szt. Mihály Gyermekotthon javára a rákosszentmihályi Szent Mihály-templomban (Budapest, XVI. kerület, Templom tér), augusztus 21-én, a 18 órákor kezdődő szentmise után, 19 órától. Mindenkit szeretettel várnak.

A Dohány utcai Zsinagógában a menekültek megsegítésére jótékonyági gálakoncertet tartanak a Békeima-koncertsorozat ötödik alkalmaéknál augusztus 28-án, vasárnap este 19.30-tól. Az est folyamán fellép többek között Kertesi Ingrid opera-énekművész, Faludi Judit csellóművész, Kautzky Armand színművész. A koncerten való részvétel ingyenes, önkéntes perselyadományaikkal az Élni akarunk! közhasznú alapítványt támogathatják, amely a hazánkba menekült, munkakép-telen ukrán felnőtteket, időseket, enyhe- és súlyos fogyatékkal élő embereket és gyermekeket segíti.

KIÁLLÍTÁS

Covid-19: büntetés vagy kegyelem...? címmel különleges és elgondolkodtató tárlatot nyitottak meg április 2-án, szombaton délután a budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templom altemplomi kiállítóterében (Budapest, VI. kerület, Pethő Sándor u. 2., a Nagymező és a Király utca sarkán.). Tópor Márta, Kecskés Viktor és Kiss György fotókkal, installációkkal mutatják be azt, ami az emberiséget és szűkebb környezetüket érte az elmúlt két évben. A tárlat megtekinthető hétköznapokon 7.30-12 óra és 15-19 óra között, vasárnap és ünnepnapon 8.30-13, valamint 16.30-19.30 óra között. Mindenkit szeretettel várnak.

„**Formák és színek a kőzetek világában**” című, gazdag és szakmailag igen értékes hagyatéki kiállítás nyílt Fehér Tamás, a 2020-ban elhunyt geológus gyűjteményéből. Az anyag értéke ma már részben felbecsülhetetlen, hiszen a kollekcióban szereplő kőzetek lelőhelyei közül több is akad, melyet már nem érhetnek el a gyűjtők. A kiállítást július 1-től augusztus 31-ig a Li-ceumban (3300 Eger, Eszterházy tér 1.), minden nap 9.30-18 óra között tekinthetik meg az érdeklődők.

KONFERENCIAFELHÍVÁS

„**Premontreiek 100 éve Gödöllőn**” címmel, a gödöllői premontrei gimnázium, konviktus és rendház alapításának 100. évfordulója alkalmából a Gödöllői Premontrei Apátság, a Gödöllői Városi Múzeum és a Gödöllői Királyi Kastély tudományos konferenciát szervez a gödöllői premontreiek letelepedéséről, intézményrendszerük történetéről, a premontrei szerzetesek, tanárok, diákok és Gödöllő kapcsolatrendszeréről 1923-tól napjainkig témában. A konferencia időpontja: 2023. november 29. (szerda), helyszíne a Gödöllői Királyi Kastély. A szerzetesi, oktatási-nevelési, hagyományos intézménytörténeti áttekintések mellett várják az új kutatási eredményeket bemutató, illetve a módszertanilag újszerű előadásokat. A konferenciára – a meghívott előadók mellett – senior és fiatal kutatók jelentkezését egyaránt örömmel fogadják. A konferencia előadásaiból szerkesztett tanulmánykötetet jelentetnek meg. Az egyes előadások időtartama 20 perc. A konferenciára jelentkezni az előadás tervezett címével, rövid (maximum 300 szavas) összefoglalójával, az előadó rövid (maximum 200 szavas) önéletrajzával lehetséges. Kéri, hogy jelentkezésükben tüntessék fel az előadás témájához kapcsolódó legfontosabb levéltári források, illetve szakirodalom jegyzékét is (maximum 5–5 tételt)! A jelentkezéseket 2022. szeptember 30-áig várják a premontreiek100@gmail.com e-mail címre.

TANFOLYAM

A Székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2022 szeptemberétől első évfolyamot indít. Minden olyan jelentkezőt várunk, aki érdeklődik a szent liturgia és az egyházzene iránt, továbbá szívesen teljesítene kántori szolgálatot. Érdeklődés esetén a megadott címre elküldjük a jelentkezés pontos fel-tételeit. A jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív az egyházmegye honlapjáról letölthető. Postacím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 8000 Székesfehérvár, Városház tér 5. vagy e-mailen: wasztiljanos@gmail.com

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

ALBÉRLET

BUDAPEST I. KERÜLETÉBEN, nem felújított garzonlakás egyetemista részére kiadó. Érdeklődni a +36/30-629-2187 telefonszámon lehet.

ÁLLÁS

BEJÁRÓNÓT keresek Budára, hosszú távra. T.: 06/1-209-3983

ELTARTÁS

PANNONHALMÁN élő, egyszerű, szorgalmas, megbízható nyugdíjas házaspár, kölcsönös szimpátia esetén, egyszerű, idős bácsit otthonába fogadna. T.: 06/20-256-0104

RÉGISÉG

A VISNYEI GALÉRIA régiséget vásárol. Budapest, VII. kerület, Dózsa György út 44. T.: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest, VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEGABLAOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Csókay András Orvosmissziók Jézus-imával

Lelki napló a nigériai missziótól a bangladesi ikrek szétválasztásáig. A 220 oldalas, keménytáblás könyvet színes képmelléklettel **most 3200 Ft helyett csupán 2.000 Ft-ért kínáljuk!**

Szeretet Könyvesbolt

Nyitva vagyunk: Hétfőtől péntekig 9–18^h

1053 Budapest, Kossuth L. u. 1. • Telefon: 06/1 266 61 61

e-mail: a@szentgellertkiado.hu • webáruház: www.szentgellertkiado.hu

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az *Új Ember* hasábjain! Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje el gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz! Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települést, ahol él az aprohirdetes@ujember.hu címre. Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat. Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni. A befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <http://szgp.hu>

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2022. AUGUSZTUS 15.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fabián Attila, Gáts Judit, Horogsszegi-Lenhardt Enka, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pállos Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nándor
Olvasószerkesztő: Kodlík Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • **e-mail:** ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>
Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Gyönyörű példa a fiatalok számára

Bódi Mária Magdolna születésének 101. évfordulóját ünnepelték Szigligeten

Bódi Mária Magdolna (1921–1945) életéért és az általa Istentől kapott kegyelmekért adtak hálát augusztus 6-án Szigligeten. Ünnepi szentmisét mutatott be Udvardy György veszprémi érsek; koncelebrált Bedy Imre plébános, valamint Csonka Nándor, Csernai Balázs, Szalontai István és Tál Zoltán. Idén először kerékpáros zárandoklat indult Keszthelyről az eseményre.

Az ünnepi szentmise rózsafüzér imádság után kezdődött.

Bódi Mária Magdolna születésének 101. évfordulóját ünnepeljük – mondta prédikációjában Udvardy György érsek. – Ez az apropó, amiért itt imádkozunk együtt, de Anyaszentegyházunk ma a színváltozás ünnepét üli; a szentírási szakaszok is ezt a titkot, ezt a misztériumot állítják eléink. Feljöttünk ide, erre az ősi hegyre, mert szeretnénk ebben az isteni titokban elmélyülni, szeretnénk Bódi Mária Magdolna személyének titkát jobban megismerni és keresztény hivatásunkban megerősödve boldogabban élni.

Kiválasztottakat hív maga mellé Jézus. Úgy tűnik, azért hívja maga mellé és azért választja ki őket, hogy imádkozzanak vele, vagy legalább imádságának tanúi legyenek.

Jézus akkor ismerjük meg jól, ha az Atyával való kapcsolatában nézzük, és az Atya szeretetét, irgalmát is akkor ismerjük meg jól, ha Jézus Krisztusra figyelünk.

Ahogy ő imádkozik, ahogyan az Atyához kapcsolódik, ahogyan engedelmes, ahogyan figyel az Atyára, föl akarja tární az Atya titkát előttünk; és nemcsak azt akarja elmondani, hogy az Atya irgalmas, szeret, étellel ajándékozik meg, hanem bevon ben-

nünket ebbe a közbe és az Atya közötti lévő kapcsolatba. Ez a kapcsolat olyan erős, oly dinamikus, hogy en-

tását, szenvedését és korábban megfogalmazott önfelajánlását, önfeláldozását.

nek csodálatos formáját látjuk most, amikor ragyog az arca: tündöklök, amikor a szózat elhangzik, megerősítendő az apostolokat.

Felénk is elhangzik ez a szózat: „Te vagy az én szeretett fiam, akiben kedvem telik.” Ezt a méltóságot kapjuk meg – emelte ki szentbeszédében a főpásztor. – Krisztusiak vagyunk, Krisztushoz tartozók vagyunk.

Az Atyához fűződő kapcsolat ad értelmet az életnek, vágyainknak.

Ez a bensőséges kapcsolat jelenti a szenvedés jelenlétét is. A ragyogás és a szenvedés nem ellentétes kép ebben a jelenetben, és keresztény létünkben sem. Ebben látjuk gyönyörű, csodálatos példának Bódi Mária Magdolnát, akit reményeink szerint majd a boldogok sorában tisztelhetünk. Most azért imádkozunk, hogy ez megtörténjen. Ő ebből a krisztusi méltóságból élte mindennapi életét, krisztusi méltóságból szemlélte hiva-

A vértanúságnak számtalan formája van, nem kizárva ezt a teljes odaadottságot, és nem kizárva azt, hogy a teljes odaadottságból a mindennapi élet vértanúsága következik. A teljes odaadottság ott van a döntésekben, az igazság keresésében, a küzdelemben az igazságért, az emberi méltóságért, a teremtet világ szépségeért. Szeretnénk ebben Krisztus módjára erősek lenni, Krisztus módjára Isten fiainak bizonyulni, és szeretnénk, ha ez a jövő generáció számára is erőforrás, példa tudna lenni.

Imádkozunk ezért, imádkozunk főegyházmegyénkért, az egyházmegye papjaiért, családjaiért, fiataljaiért, az idősekért, a betegekért, hogy a mindennapi vértanúság tanúságtétele legyen a mi hitvallásunk, ahol bízunk abban, hogy Isten gyermekei vagyunk, és megvalljuk, hogy Atyánk az Isten, és megvalljuk,

hogy Jézus Krisztus a Megváltónk, Királyunk – hangzott el a veszprémi érsek szentbeszédében.

A záró áldás után a templomkertben található emléktábla előtt imádkoztak Bódi Magdi boldoggá avatásáért az összegyűlték, és elhelyezték az emlékezés virágait.

A szeretetvendégséget követően Leitner Veronika pasztorális munkatárs Bódi Mária Magdolna élettörténetéről szóló előadását nézhették meg a jelenlévők. Ezúttal Magda öccse, a Dolgozó Lányok Egyesületének egy tagja, valamint a fűzfőgyártelepi plébánia takarítója szemszögé-

mondta, hogy kijelöltek egy ügyvédet, akinek az a feladata, hogy a leadott anyagokból egy dokumentumot készítsen a szakemberek számára, amely alapján meg hozzák a döntést. E dokumentum idén tavasszal elkészült, átadták a Szentek Ügyeinek Kongregációjának, és jelenleg a kijelölt közel húsz szakértő tanulmányozza az iratot. Miután mindannyian szavaztak, lép egy következő fázisba a kanonizációs eljárás.

Addig pedig imádkozzunk, hogy Bódi Mária Magdolna gyönyörű példa legyen az egyházmegye, a fiatal-

ből ismerhették meg a munkaslány hitét, tettekkészségét, elhivatottságát. A rövid előadás Temesi József Tanúságtétel liliummal, vérrel, valamint Szakács Péter Boldogok a tiszta szívűek című könyvéből válogatott szemelvényekre épült.

*

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatási eljárásának jelenlegi állapotáról Udvardy György érsek el-

jaink számára, így a magyar egyház, mind pedig a világegyház számára. Hiszen a boldoggá avatás nemcsak egy titulus elnyerése, nemcsak egy közbenjárás elismerése, hanem az Egyház kegyelmi rendjéből fakadó gyümölcsöknek a felmutatása is, amiből erőt meríthetünk – hangsúlyozta a főpásztor.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Az Így főznek a magyar katolikusok. 52 hét – 52 recept című kiadvány katolikus főpásztorainkat, papjainkat, szerzeteseinket mutatja be főzés közben. A kötet lapjain találkozhatunk Demeter M. Teodóra nővérrel is, aki az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációjának tagjaként Rómában, a Villa Mater Redemptoris zárandokházban él, ott fogadja az Örök Városba érkező zárandokokat, vendégeket.

– A fent említett könyvben a gyerekkori ételekről is szó esik. Milyen emlékeket őriz a családi étkezésekről?

– A vasárnapi ebéd gyerekkoromban mindig fontos volt nálunk. Életem első emlékei közé tartozik, hogy a szüleim mindketten dolgoztak, így legtöbbször a nagymamával voltam otthon. A nővérem hétközben a városban lakott, mert oda járt iskolába. Hétvégén viszont mindig együtt volt a család. A vasárnapi ebéd nagyon ünnepélyes volt. A nagyszobában állt a terített asztal, fehér abrosszal, ünnepi tányérokkal. Édesanyám gyakran vágott tyúkot vagy csibét, egyben megsütötte, és hasáburgonya volt hozzá. Persze a húsvétes sem maradhatott el. A két comb mindig a két leányé volt. Édesanyám a szárnyat ette. Mi azt gondoltuk, azért, hogy bőven jusson nekünk, ám mostanában bevallotta, neki az a kedvence. Az ebéd végén finom sütemény is került az asztalra. Édesanyám nagyon jó francia krémet tudott csinálni, de a receptkönyvben szereplő úszó szigetet is gyakran elkészítette. A székelyeknél nagyon

nagy divat mártást, szószot kinnál a hús mellé, nálunk például meggy mártás, kapor mártás volt. Vagy tárkony, amit a székelyek gyakran használnak. A vasárnapi ebéd még ma is szép emlékek nekem, jó visszagondolni arra, ahogy együtt ül az asztalnál az egész család.

– Mikor és hogyan döntötte el, hogy szerzetes lesz?

– Korán megfogalmazódott bennem, hogy szerzetes nővér szeretnék lenni. Nem ismerem más női szerzetest, csak Ágnes nővért, aki most a tartományfőnöknőnk. Ő párszor hazajött nyaranta, de nem mertem megszólítani. Az az igazság, azt sem tudtam pontosan, hogy mit csinálnak a nővérek. Talán csak annyit, hogy egész nap imádkoznak. Végül öt év után megszólítottam Ágnes nővért. Az első kérdése az volt, vajon a szüleimnek beszéltem-e már erről a vágyamról. Azt válaszoltam neki, hogy nem. Nem gondoltam, hogy ezt meg kellene mondanod nekik? – kérdezte. Így végül is megmondtam. Újabb két év után, 1999 novemberében mentem el a

rendházba édesapámmal, hogy megkezdjem az új életemet. Fél év volt a jelöltidő, majd két év a noviciátus.

– Hogyan került Rómába? Gondolt erre, amikor jelentkezett a rendbe?

– Amint letettem az első fogadalmat, Rómába szolt az első küldetésem. Bevallom, nem örültem neki. Előtte egy éven át olaszul kellett tanulnom, bár azt nem mondták meg, hogy miért. Letettem a fogadalmat, aztán hívott Rita anya, a tartományfőnöknő, és azt mondta: két hét múlva Rómába mész. Két héten át sírtam. Aztán 2002. augusztus 5-én, Havas Boldogasszony napján megérkeztem az Örök Városba. Mind a mai napig pontosan emlékszem erre, mert akkor láttam először, ahogy az ünnepen rózsaszirmokat szórnak annál a bazilikánál, ahol a havas csoda történt: a Santa Maria Maggiorénál. Boldogtalan voltam jó darabig, most viszont már akkor sírnék két hétig, ha el kellene hagynom ezt a várost.

– A zárandokházba csak vallásos emberek érkeznek?

– Jönnek nem vallásosak is. Voltak itt olyanok is, aki úgy néztek ránk, hogy a szemük-

kel szinte azt kérdezték: kik ezek a csodabogarak? Látosztott, hogy ellenségesek, pedig mi megpróbáltunk nagyon kedvesek lenni hozzájuk. Aztán napról napra enyhült az ellenszenvük, a végén már beszélgettek is velünk, sőt amikor elmentek, azzal búcsúztak, hogy még biztosan visszajönnek. Egyszer az egyik vendégünk azt mondta, bár ő nincs megkeresztelve, a lányát meg fogja kereszteltetni. Olyan is volt, aki messze elkerülte a kápolnát. Aztán

egyik nap eljött a misére, másnap is, és egyszer csak cserepes virágot hozott a Szűzanya szobrához. Visszatérő vendégünk lett. Azt mondhatom, nagyon sok jó tapasztalatunk volt a nem vallásos vendégekkel kapcsolatban. De a nálunk megszálló zárandokok, vendégek egymás között is építgetik a kapcsolatokat, családias légkör szokott kialakulni. Sokszor a reggelinél beszélgetnek, aztán együtt mennek felfedezni a várost, sőt megbeszéljük, hogy következő al-

kalommal együtt jönnek Rómába.

– Milyen ételeket szeret, Teodóra nővér?

– Nagyon szeretem a fagylaltot, de székelyként a salátás fuszulyka, azaz a salátával készített bablevest is az egyik kedvencem. Nyaranta, amikor hazamegyek, édesanyám mindennap megkérdezi, hogy mit főzök. Én mindig székely ételt kérek, de olyat, amiben nincs hús. Fiatalabb koromban a szüleim szerették volna, ha húst eszem, de én nem szerettem. Ígérték, hogy disznót vágnak a kedvemért, ha hajlandó vagyok megenni. Nekem azonban a zöltségek, a gyümölcsök ízlenek, így, ha hazamegyek, akkor is csak hús nélküli ételeket eszem.

*

Az Így főznek a magyar katolikusok. 52 hét – 52 recept című kiadványt a Magyar Kurír forgalmazza, és az Új Ember könyvesboltban, illetve online könyvtárházában (bolt.ujember.hu) érhető el. A kötet megvásárlásával a Katolikus Szeretetszolgálat ipolytölgyesi Szent Erzsébet Otthonát és a bakonyi szücs Daganatos Gyermekek Lelki Rehabilitációs Otthonát is támogatja.

Szöveg és kép:
Bóky László

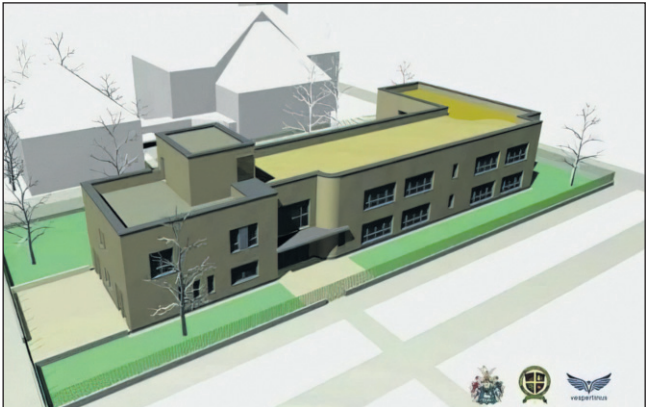
HÍREK KÉPEKBEN

• Gyergyóalfalu után Marosszentgyörgyön nyitotta meg a második Biztos Kezdet Házát a Gyulafehérvári Caritas. Az augusztus 9-i ünnepélyes megnyitón az intézmények és a partnerek képviselői mellett a kedvezményezett családok is részt vettek. A projekt célja, hogy választ adjon a 0–6 éves kisgyermeket nevelő hátrányos helyzetű családok igényeire és problémáira hat Maros és Hargita megyei községben.

• Augusztus 7-én a borsod-abaúj-zepléni Múcsony görögkatolikus hívei ünnepi Szent Liturgiára gyűltek össze, hogy hálát adjanak a Borsodi Főesperességhez tartozó Szent Péter és Szent Pál főapostoloknak szentelt templom felújított tornyáért és a templomhoz tartozó parókia-épületért, amelyeket Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök szentelt meg.

• Szeptember 1-jén megnyitja kapuit a debreceni Megtestesülés-templom kertjében épült Szent József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium Megtestesülés Tagóvodája, amelynek alapkövetési ünnepsége tavaly novemberben volt. Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök Szűcs Mónikát nevezte ki az új intézményegység vezetőjévé.

A világ első misebor-automatája

Misebor-töltőállomás létesült az ausztriai Boldogasszony (Frauenkirchen) település kegytemploma előtti téren. Az ötletgazdák remélik, a világon eddig egyedülálló turistalátványosság nemcsak a bazilika számára nyújt bevételt, hanem a rendszeres szentmise-látogatáshoz is kedvet ad sokaknak.

nincs konszekrálva, tehát még nem Krisztus vére, csupán „jófajta burgenlandi bor”. Thomas Lackner plébános elmondta, az automatával nem csupán a bevételszerzés a céljuk, hanem arra is számítanak, hátha valaki eszelmes találmány miatt kap kedvet a vallásgyakorláshoz. Egy ilyen látványosság arra ösztökélhet, hogy az érdeklődők felkeressék a

A magyar határtól nem messze, Burgenlandban található Boldogasszony város barokk bazilikája nemcsak a zarándokok, hanem kerékpáros turisták kedvelt úticélja is. A nyári napokon akár száz látogató is megfordul a kegytemplom előtti téren – ez adta az ötletet a kegyhely plébánosának, Thomas Lackner ferences szerzetesnek, hogy elkészíttesse ezt az állítást szerint a világon egyedülálló automatát.

A sárga készüléket érintőképernyővel és bankkártya-leolvasóval is felszerelték, a misebort két hűtőrekeszből lehet csapolni, poharaként egy euróért. Az automatát természetesen csak tizennyolc éven felüliek használhatják, az életkort a vásárló bankkártyája segítségével ellenőrzi a készülék.

A „töltőállomáson” négy környékbeli termelő miseborát lehet megkóstolni. Az italok mind megfelelnek a miseborok iránt támasztott két szigorú követelménynek: nem tartalmazhatnak adalékanyagokat, valamint rendelkezniük kell az illetékes egyházmegye engedélyével, hogy liturgikus célra használhatók. A készítőik arra is felhívják az érdeklődők figyelmét, hogy az automatából csapolható bor

kegyhelyet, ami „akár az első lépés is lehet a hit útjában álló akadályok leküzdésében” – hangsúlyozta a ferences szerzetes.

A boldogasszonyi bazilika nagy népszerűségnek örvend mind az osztrák, mind a magyar zarándokok körében. A bazilikában augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén, lapzártánkkor magyar nyelvű ünnepi szentmisét tartottak.

Forrás: Kathpress
Fotó: Basilika Frauenkirchen
Facebook-oldala
Fordította: Benke Zsuzsa

Megkezdődött a Katolikus Karitászkisiskolakezdési segélyprogramja

(Folytatás az 1. oldalról)

Kisiskoláskorban a gyerekek általában várják az iskolát. Különösen akkor örülnek, amikor megkapják az iskolatáskát, a tolltartót, a füzettartót, a mappát. Óráig képesek rakosgatni a színes holmit, s nem ritka, hogy az új iskolatáskájukkal alszanak. A Katolikus Karitászkisiskolakezdési segélyprogramjának köszönhetően idén is sok-sok gyereknek lesz meg ez az öröme.

Augusztus 3. és szeptember 15. között hívásonként 500 forinttal támogatható a szervezet programja, amely a családok tanévkezdési gondjainak enyhítését szolgálja. Écsy Gábor, a Katolikus Karitászkisiskolakezdési segélyprogramjának országos igazgatója a segélyakcióhoz kapcsolódó sajtótájékoztatót elmondta, a mostani, kihívásokkal teli helyzetben megkönnyítik a családok kiadásait, ezeken a nehézségeken igyekeznek könnyíteni a programmal a karitászkisiskolakezdési segélyprogrammal. Az igazgató szerint a gyerekek iskolai teljesítményére és a közösségben elfoglalt helyére hatással van, ha szegényes a megjelölésük, hiányos a tanfelszerelésük.

Az országos összefogásnak köszönhetően évről évre egyre több gyermek részesül a támogatásban. Idén a szervezet

nagy gondot fordít arra, hogy határainkon túlra, főként a Délvidékre és Kárpátaljára is eljusson a tanévkezdési csomag, és közel háromszáz Magyarországon tanuló ukrain menekült diáknak is segítenek.

A Katolikus Karitászkisiskolakezdési segélyprogramja nem csupán az eszközök beszerzéséhez járul hozzá, hanem egyéni segítséget is nyújt. A személyes jelenlét a tanév során biztosságot jelent a családoknak.

Az első ötven iskolatáskaszervezővel való megtöltésében Dolhai Attila Jászai Mari-díjas színész, érdemes művész, énekes is segédkezett. A háromgyerekes családapája tudja, milyen fontos a kisdíjak számára, hogy megfelelő felszereléssel kezdhesse meg a tanévet. Az iskolakezdéshez nyújtott támogatás mosolyt csal az arcára annak is, aki adja, és annak is, aki

kapja. A színész elmondta, hogy lakóhelyén, Kistarcsán a helyi karitászkisiskolakezdési segélyprogramja is részt vesz a gyűjtésben.

Az iskolakezdési csomagban iskolatáska, felszerelt tolltartó, füzet, füzetek, mappák, színes ceruza és gyurma található. Közel tízezer gyermekhez jut majd el a segítség, amelynek alapját saját forrásból biztosítja a Katolikus Karitászkisiskolakezdési segélyprogramja. Várják és köszönik az adományokat, valamint szívesen fogadják önkéntesek segítségét.

A „Legyen öröm az iskolakezdés!” programhoz a 1356-os adományvonal hívásával is kapcsolódni lehet; egy hívás 500 forint támogatást jelent. Lehetőség van online adományozásra a Katolikus Karitászkisiskolakezdési segélyprogramján keresztül (www.karitasz.hu), emellett pedig a szervezet központi bankszámláján is várják az adományokat „iskolakezdés” megnevezéssel, a Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008 számlaszámán.

Trautwein Éva
Fotó: Thaler Tamás

2024-ben újranyithat a Notre-Dame

Nem sokkal több mint három év telt el azóta, hogy a párizsi székesegyház teteje egy tűzeset következtében megsemmisült. A tervek szerint 2024-ben újra megnyithatja kapuit a hívek és a nagyközönség előtt a Notre-Dame.

Rima Abdul Malak kulturális miniszter július 28-án jelentette be, hogy a helyreállítási projekt „takarítási szakasza” véget ért, így már nyár végén megkezdődhet az újjáépítés.

Bizunk benne, hogy 2024-ben a munkálatok nagy része befejeződik, és a székesegyház újra megnyílik a hívők és a nagyközönség előtt – mondta Malak.

Ez igazodik az eredeti elképzelésekhez, sőt a France24 értesülései szerint már az is eldőlt, hogy a 96 méteres tornyot a korábbi tervek alapján állítják helyre, amelyhez időközben a faanyagot is beszerezték.

Forrás: Fidelio
Fotó: Pixabay

